MAPS, MICROTEXTS and NEWSPAPERS
OCT 1971
Vô Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67–74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Vì sao tất cả các báo đều bị... hố trong «vụ án tạp chí Đối Diện»?

L.M. TRƯỞNG-BÁ-CẦN... KHÔNG HỀ BỊ ÁN!

XEM TIN TRONG SỐ NÀY

ĐÔ THÀNH 10 đ. **ĐƯỚC NHÀ NAM** MIỀN TRUNG 12 đ.

Năm thứ tư — Số 651 | THỨ NĂM 25-2-1971 | 6 trang | Chủ-nhiệm: TRẦN-TẤN-QUỐC
Trụ sở: 4, Ng-văn-Thinh—SAIGON | Ngày 1 tháng 2 (Ất) Năm Tân Hợi | Điện-thoại: 20.857—Hộp thơ 504

B. 52 chân đường tiến quân của BV dọc biên giới Lào

OANH TẠC SẬP NÚI

TÒA-ÁN — BÁO CHÍ ĐỀU BỊ... HỐ CẢ ĐÁM!

LINH MỤC TRƯƠNG-BÁ-CẦN không hề... bị án

phạt vạ hay án tù ở trong cả ba vụ án tạp chí «Đối Diện»

● Cả ba vụ án «Đối Diện» chỉ có duy nhứt một bị can: Chủ nhiệm Linh mục Chân Tín

của LAN-ĐÌNH KHANH

Đặc trách Tòa án của Đ.N.N

Một sự thật quá phũ phàng cho các báo trong «vụ án báo Đối Diện». Theo sự điều tra do hồ sơ chính tối tại Tòa án, tiếp xúc với các vị Thẩm phán và được xem hồ sơ nữa, thì «vụ án báo Đối Diện» gồm ba vụ chứ không phải hai và trước sau chỉ có Linh mục Chân Tín bị phạt vạ và bị án tù ở 2 vụ là 9 tháng. Còn Linh mục TRƯƠNG BÁ CẦN không hề bị truy tố, dĩ nhiên là không bị Tòa phạt vạ hay phạt án tù. Hơn nữa, trong cả ba vụ án báo «Đối Diện» không có tên Linh mục Trương Bá Cần vớt tư cách bị cáo. Mời bạn đọc đọc đây

Ba vụ án tạp chí «Đối Diện»

Vụ án báo đã làm sôi nổi dư luận từ một tuần nay: đó là vụ tạp chí ĐỐI DIỆN xuất bản hằng tháng

Xem tiếp K trang 6

TIN GIỜ CHOT

Theo Bộ Trưởng Laird

Chiến sự sẽ ác liệt trong 10 ngày tới tại KPC và Lào

HOA THỊNH ĐỐN (24.3).— Bộ Trưởng Q.Đ. phòng Melvin Laird hôm thứ ba lên tiếng dự đoán chiến sự sẽ trở nên gay go và ác liệt tại Lào và Kam, ít nhất trong vòng 10 ngày tới. Ông cũng đồng thời cho rằng những vấn đề khó khăn chiến đấu của binh đội VNCH đã và đang trên phòng công quốc liệt của CSBV cuối tuần vừa.

Ông Laird nói với các phóng viên sau khi điều trần tại một ủy ban quốc hội rằng «có thể cũng quan ở cả chiến những vị trí quanh đồn điền Chup, lực lượng VNCH đang trấn giữ.

Riêng về cuộc hành quân Lào, bộ trưởng QP Mỹ đã bác bỏ những nguồn tin nói rằng quân hành quân của lực lượng VNCH đã ngưng

Xem tiếp M trang 6

① LÀO: Cộng quân cắt đứt Q.L 9 phía sau đơn vị Thiết Giáp VNCH

SẮP ĐÁNH LỚN TẠI

Đồi 31 cách 27 cây số Làng Vei

② KPC 5 địa điểm bị Cộng quân tấn công gần Nam Vang

Đánh lớn gần Mõ Vẹt

✱ Trung tướng Tư lịnh Hoàng xuân Lãm lược thuật diễn tiến hành quân sang Lào

SAIGON (24-2) Trên lãnh thổ BV, đang theo lời tuyên bố đêm thứ Ba của Bộ trưởng Quốc phòng Melvin Laird sáng thứ tư nhiều vị trí hỏa tiễn địa không BV đã bị phá cơ Hoa Kỳ đột kích và bắn phá.

Bộ Tư lịnh Hoa Kỳ sáng thứ tư loan báo thêm 3 cuộc không tập nhằm vào các dân phố dọn của BV từ giữa đêm thứ ba đến sáng thứ tư trong đó có 2 phi vụ do các chiến đấu cơ F.105 thực hiện nhằm vào những dân phố dọn CS nằm cách đèo Ban Krai 45cs về phía Đông Nam, cách vùng phi chiến 3, 5 cây số phía Bắc.

Máy bay Mỹ cũng đã bắn 3 hỏa tiễn không địa vào các dân phố dọn cách đèo Bao Krai 40cs về phía Nam nhưng chưa rõ kết quả.

Những cuộc không tập mới nhất nhằm vào các vị trí CS được thực hiện bởi những máy bay yểm trợ cho 3 đoàn phóng đài B.52 cách xa 2 ngày đêm trên biển phía BV gần ra không vụ xúp đã nổ ném làm bít cả đường đi chuyển trên đèo.

Đây là cuộc oanh tạc BV lần thứ ba trong 3 ngày liền. Lần này thì ng

Xem tiếp U trang 6

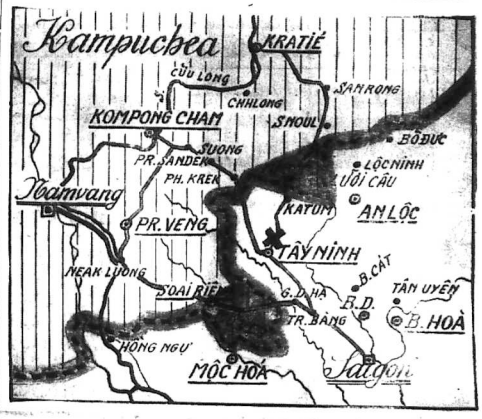

Đăng bộ Kampuchea và Quân khu III VNCH có 2 vùng trách nhiệm của Trung Tướng Trần Văn Trà, ở biên giới Việt-Miên có 2 khu trong yếu: LƯỠI CÂU, MÕ VẸT cũng như nhiều nơi tên đất KPC: từ NEAK LUONG, PREY VENG, SOAI RIÊNG, (MÕ VẸT) KOMPONG CHAM, SUONG, MI TOT (LƯỠI CÂU) đến KRATIÉ và đâu có đầu chân tường TRÍ trong 10 tháng nay.

Tại Quân khu III, Bộ Tư lịnh của Tướng TRÍ đặt tại BIÊN HÒA. Ông từ nạn tại TÂY NINH nơi có đồi thấp đen

(Bản đồ riêng của Đ.N.N)

PHÓNG SỰ của Bổn báo phái viên tại Biênhoà TRẦN LANG

TRƯỞNG HỢP TỬ NẠN

và buổi sáng cuối cùng của Tướng ĐỖ-CAO-TRÍ

TƯỚNG TRÍ ĐÃ NÓI VỚI THÂN QUYẾN

«Tôi ráng đến sau cuộc bầu cử Tổng Thống thì xin nghỉ luôn...»

Ngôi nhà mới cất xong tại Biên Hòa chưa kịp an tân gia, tướng T.T đã đi luôn

của Bbpv TRẦN LANG

BIÊN HÒA.— Tin Trung tướng Đỗ cao Trí tử nạn phi cơ trực thăng tại Tây Ninh được khẩn báo về cho gia đình hồi 10 giờ sáng thứ Ba 23-2-71 (Như vậy tin tai nạn xảy ra hồi 9 giờ 30 là giờ Saigon được tin). Và tại Biên Hòa, hung tin nầy được truyền đi rất mau chóng, chỉ 1 tiếng đồng hồ sau khắp Tỉnh lỵ mọi người đều hay biết. Vô ai nầy đều sững sốt trước cái chết đột ngột của vị Tư lịnh Quân khu III. Tông thoát cũng là người sanh quán tại Biên Hòa.

B. ổi sáng tối cùng...

Nhà thương tế... sáng thứ Ba 23-2-71, người ta vẫn thấy Trung Tướng Tư lịnh Đỗ cao Trí tại nhà Tỉnh Trưởng BH. (Trung tướng đến thăm người của ông) ngồi ở bàn...

Xem tiếp D trang 6

TÔN-GIÁO Hoà Thượng Viện Trưởng V.N.Q.T

TH. MINH - THÀNH biến mất khỏi VN.QT.

sau khi Phật tử phản đối việc xây cất Hội chợ trong khuôn viên VNQT

SAIGON.— (24-2) Một nguồn tin chưa được xác nhận cho hay, Hòa Thượng Thích minh Thành, Viện trưởng Viện Hóa Đạo đã đột nhiên biến mất tại VN quốc tự.

Nguồn tin nói rằng, đương nhiên Hòa Thượng đã bỉ mặt qua Lào từ mấy ngày nay và người ta không rõ (Hòa thượng đi với mục đích gì và có trở lại Saigon hay không?

Nguyên vào giữa tuần ngày thứBa vừa Phật tử đã đến VNQT và thấy

Xem tiếp S trang 6

Trên trực thăng của tướng Trí ngộ nạn

Không còn một ai sống sót

ký giả F. Sully quét sau vài giờ chở đến Quân Y Viện Mỹ

SAIGON (24/2) Những tin tức và nói người đã sống trực thăng của tướng Trí chưa đích xác là bao nhiêu nhưng người đang tìm cây chôn thi ngoài Trung tướng

Xem tiếp R trang 6

Quanh cái chết của TƯỚNG ĐỖ-CAO-TRÍ

Là chiến sĩ, sống vinh quang đầu cả chấp nhận mọi hiểm nguy. Bởi vậy, người chiến sĩ — nhất là một danh tướng — không thể chết ở đau bịnh tại nhà mà phải «đa ngoại bọc thây, từ tại chiến trường». Cái chết của tướng ĐỖ CAO TRÍ có đầy đủ ý nghĩa như vậy. Đành rằng lau buồn ở mất một người thân yêu, song gia quyến ĐỖ CAO ở Biên Hòa chắc phải hành diện.

Sự chấp nhận hiểm nguy đã bắc lộ trong câu nói của tướng Trí: Sống thì đi ra chiến trường không biết chiều về trở lại không? Ông đã nằm xuống, trở về với cát bụi hai bàn tay không, cái chết của tướng ĐỖ CAO TRÍ đã bị xảy hết bao nhiêu tai tiếng đến đất sở ông lâu gần đây mà không có một bằng chứng nào cụ thể.

Ngày 9 tháng trước, sau khi ông chỉ huy cuộc hành quân sang Kampuchia, đánh Cộng quân tại vùng Mõ Vẹt, tuần báo lớn ở Mỹ, là TIME đã ngày 8-6-1970, đã viết về tướng ĐỖ CAO TRÍ tạm dịch như sau:

Tướng Patton của vùng Mõ Vẹt

«CHA NÀY ĐIÊN», một người Mỹ từng quen biết tướng Đỗ Cao Trí nhiều năm nay đã kết luận như vậy về ông và nói thêm «ngay cả khi ông chưa lâm tướng lớn nào ông cũng thích ra trận». Trong thời gian nay, lực quân lực VNCH cần ở gần đoàn cơ là yếu kém, khó nhọc chiến đấu của tướng Trí đã đưa ông lên hàng quân nhân ngoại hạng. Ngày quốc độ bắt đầu cái ấn và tướng Trí được coi là tiêu biểu cho tinh thần mới trong quân đội này.

Với tương vị tư lịnh cuộc hành quân «Toàn Thắng» bao gồm nhiều lực lượng không quân và thiết kỵ VN xâm nhập vùng Mõ Vẹt và sâu hơn nữa, tướng Trí vẫn thường đi lung tung trên trận địa. Một phóng viên chiến tranh trong một trực thăng quân sự đã bị loáng bắn khi ông ở trên chopper lượn chậm ngay giữa một mặt trận và ngay là đó, mặc cho bắn liên và đạn liên bắn tua tua, tướng Trí đi phăng phăng và một xe tăng và ra lịnh cho ông rút về ngay ngay: «Đi lẹ lên mấy» rồi ông la lớn «Mau lên».

Nhìn bên ngoài, người ta đã thấy tướng Trí có bộ dáng một cấp chỉ huy qua mặt các lớc nào cũng ngẩn ngơ. Bên cạnh bộ đồ hoa dù quy trang ông hay mặc, tướng Trí còn đội cả cái nón đan đánh cho đẹp, thế khác cho cầu trên đó gần 3 sao, 1 khẩu Smith Wesson 38 mang dưới nách, một ống điếu bọc đa và một gậy thì hay cầm nơi tay. Tướng Trí thường nói đùa rằng đó là bộ F.C.

Ông lấy đầu bên bằng những hình ảnh bạo ngược và nhưng rõ ràng ông cũng là một tướng lãnh sáng giỏi mà đầu óc không bình thường của ông đã giúp ông tạo được nhiều cũng trang cá trong lãn ngoài chiến trường. Tướng Trí là chiến sĩ một quan lại và con mọt đin chủ, đã chịu nhập ngũ năm từ năm 47 và được huấn luyện một phần ở Hà Nội. Ông được giao nhiệm vụ chỉ huy từ lúc là một vị quan Du xét tuần, đạo đã ông thoát khỏi 3 vụ mưu sát và được coi là nhà BARAKA một vùng Phú Lâm. Ông hay đã nói những người thoát chết nhiều lần trên chiến trường.

Phi nhiều những trận đánh trước đây của tướng Trí thuộc về chánh trị. Ông khởi vụ có tiếng hồi giữa thập niên 1950 khi ông là 1 Thiếu úy trí chỉ huy 1 đơn vị đã ở Saigon (1955). Lúc đó những tin tức đầu tiên loan báo: 3 tướng lãnh sắp cầm bị một phe hòm hập thuần cho có Thống Tổng Diệm bắt giữ trong dinh Độc Lập, tướng Trí đã nhắc điện thoại xa chăng «đình mặt tối hậu thư» «Thà ngày 3 ông Tướng đó trong vòng ba giờ «đầu không tới đã hãy Lưu Dinh Độc Lập và tất cả những chỗ trong đó». Một trong 3 tướng lãnh được cứu thoát là ông là tướng Nguyễn văn Vỹ, ông là Thống chế quân phòng (1)

Xem tiếp A trang 6

Cố Trung tướng **ĐỖ-CAO-TRÍ** được truy thăng **ĐẠI-TƯỚNG** thực thụ từ 28-2-71

Cố Trung tướng ĐỖ CAO TRÍ

SAIGON.— Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu lúc 20 giờ tối thứ ba 23-2-71 đã đến Biên Hòa để tướng niệm trước thi hài và chứng kiến lễ vẫn liệm cố Trung Tướng Đỗ Quốc trí Tư lịnh Quân đoàn 3 và Quân khu 3 kiêm Tư lịnh Hành

Xem tiếp Đ trang 6

ĐẶC BIỆT của ĐƯỚC NHÀ NAM

Khi Nợ các THUẾ! xét lại

PHẢI XÉT TOÀN BỘ

đối với toàn thể nền Kinh Tế

của 1 quốc gia lạm phát số 1

của PHƯƠNG KHANH
Biên tập Kinh tế Tài chánh ĐNN

BÀI XXX

Trong khi 95% thương gia không giữ đúng 7 thứ sổ sách kế toán, cơ quan có nhiệm vụ, tối định thuế lợi tức, thuế tổng hợp lợi tức làm sao ước lượng đúng mức để người cho thuế không kêu oan?

Giữa lúc mất lực dân chúng sa sút đến mức thấp nhất, cơ quan tài định thuế lợi tức lại KHÔNG CĂN CỨ VÀO HÓA ĐƠN của thương gia bán ra, lại đo theo bản chiết tính giả của Bộ Kinh tế ấn định cho mỗi thứ hàng, rồi tài đánh thuế lợi tức, đó là một sự tài định độc tài không theo đúng Bộ Luật Thương Mãi hiện đang áp dụng, điều khó khăn khác còn nặng nề hơn là LÀM SAO TÀI ĐỊNH TỶ SỐ CHIẾC CỰU (liên tỉ thay thế mỗi mục cũ) đúng nói phí tổn để xây dựng máy và dụng cụ lúc đầu, có đầu nói tới thay máy mới — giá cả mỗi lúc mỗi tăng lênh khủng — khi mua sắm tiền bộ của kỹ thuật bắt được 5 năm phải thay máy mới?

(Xem tiếp G trang 6)

DƯỚC NHÀ NAM CỦA VIỆT-LANG-CÙNG

TRƯỚC THỜI-CUỘC

Nghề chơi cũng lắm công phu

Cuộc chiến Đông Dương đã leo thang đến độ gay căn nhất và đã có những vị tướng chỉ huy cao cấp quốc ngữ

Cả hai bên địch thủ đều hăm he hăm dọa nhau và rút gươm nghe loảng xoảng như thể sắp đánh một trận thì mang đến nơi

Song ít người ta vẫn không gạt bỏ được ấn tượng là vấn đề Đông Dương không thể nào thoát ra ngoài khuôn khổ vẫn có của nó từ 25 năm nay

Bó là khuôn khổ biến chuyển chậm rì và không có gì xảy ra kinh thiên động địa, không có gì giựt gân hay ngoạn mục (Spectaculaire), không có trận nào gọi là quyết định cả.

Trong Đệ nhị Thế chiến cuộc đổ bộ ở Âu châu vào ngày D của phe Đồng Minh, hay những trận Ardennes, trận Stalingrad đã quyết định chấm hạt. Ở Thái Bình Dương, trận Hải chiến Coral Sea đã quyết định thắng bại.

Nhưng trong cuộc chiến ở Đông Dương, từ một phân tư thế kỷ qua, liệu có trận đánh nào có thể gọi là quyết định thắng bại?

Trận Điện Biên Phủ chỉ là trận đánh quyết định một thế phân chia ở Genève, chớ không phải là trận đánh quyết định thắng bại. Bởi vì mọi người đều nhìn nhận rằng đó bị thất thủ Điện Biên Phủ, quân đội Pháp vẫn còn có thể theo đuổi chiến tranh, nếu họ muốn. Chẳng qua lúc đó dân chúng và quốc hội Pháp muốn đi đến sự ngừng chiến cho nên Bộ Tư lệnh Pháp ở Đông Dương đành phải gạt lệ... rút vô Nam mà thôi

Bởi vậy quy luật căn bản của cuộc chiến Đông Dương là không có cái gọi gọi là «được ăn cả ngã về không», không có trận đánh nào độc hết tăng hay xả lắng, và đó cũng không có bên chuyển nào ngoạn mục, kinh thiên động địa

Xem tiếp W trang 6

NHỮNG THỦ ĐOẠN CƯỜNG QUỐC SAU THẾ-CHIẾN II

(Số 17)

• Sự tàn phá lớn lao đến độ người ta đi giữa trời mà không biết là chân lớn đang đi trên một cái nhà đổ nát hay đi ở ngoài đường. Vì những tòa nhà, những dinh thự đã bị san bằng hết, không còn để một dấu tích. Điều lạ là sự sống vẫn tiếp tục. Dân chúng đã tập quen với lối sống trong hầm tối, trong hang hốc. Chỉ còn những nóc nhà thờ còn nguyên vẹn chỉa thẳng lên trời trong những khu vực hoang tàn đổ nát. Thật là phép lạ...."

Trong khi ấy Hồng quân tiến tới không ngừng nhằm thủ đô Bá Linh.

Tháng 2, quân Đức kháng cự cứng rắn hơn, lập phòng tuyến trên sông Oder. Nhưng các lực lượng quan trọng Đức mắc kẹt ở các Balkans hiện tại Balan, không thể tham gia cuộc chiến ở nước nhà. Gần 250.000 binh sĩ Đức ở Đông Phổ bị cắt đường rút lui về Đức. Những lực lượng khác bị cô lập ở Courlange và dồn về phía biển.

Những đoàn thường dân di tản kéo dài trên đường trước sự tiến quân như vũ bão của đối phương. Họ bỏ lại những tử thi xây đường.

Trong tuần lễ đầu tháng 2 quân đội của tướng Joukov (Nga) còn cách Bá Linh có 60 cây số. Trước đó hy đã bị Đức quân cầy lại 450 cây số. Tướng Đức Gueridan ngăn chặn họ đã cho lịnh kháng cự với bất cứ giá nào, không quan tâm gì đến tổ tôn thất ; ông tăng gia động viên những ông già và thiếu niên vào cuộc kháng chiến. Những toán nhân dân tự vệ này không có quân trang, bận áo thường dân, chỉ mang có miếng băng vải đỏ ở cánh tay để phân biệt.

Tướng Joukov tới cách Bá Linh 60 cây số phải ngưng lại để cải tổ các lực lượng đã bị tổn thương quá nặng. Những cánh quân tấn công phía nam tiến lên bình thường và chiếm cứ được những mỏ than miền Silésie bị tàn phá vì các cuộc oanh tạc, không còn gì nữa.

Thành phố Bá Linh sống trong một cảnh hỏa ngục. Một phóng viên chiến tranh Đức ghi nhận : « Không còn một xóm nhà nào, không còn một đình thự nào đứng vững nữa ; tất cả bị sụp đổ, không còn một tòa nhà nào còn có thể sửa chữa nữa. Thành phố đã trở thành bình địa và bị xóa trên bản đồ. Thành phố này có một dân số trên 1 triệu người mà 600.000 là dân tị nạn các nơi kéo tới. Nhiều người đi trong đường hẹp bị chết vì thiếu dưỡng khí, ngộp thở. Họ chen lấn nhau khi thấy phi cơ tới. Cái bẫy động không còn sử dụng được nữa vì hư rồi ».

Tính ra số nạn nhân thành phố Dresde cao hơn số nạn nhơn của cuộc oanh tạc nguyên tử Hiroshima và Nagaski

Vụ thả bom này đã gây lên một dư luận sôi động, vì người ta thấy rằng với một nước hấp hối như nước Đức không còn cần thiết những phương tiện đại quy mô như thế, chỉ giết hại thường dân mà thôi. Tư lịnh không quân Anh xung đột ý kiến với Thủ tướng Churchill, ông ta thấy việc oanh tạc ngăng cuồng này là thừa.

Kế hoạch « oanh tạc trần mức » đã được quyết định từ cuối năm 1940 nhằm gây áp lực Hitler lúc còn mạnh. Năm năm sau, đến 1945, thì nước Đức gần sụp đổ, mà kế hoạch ấy vẫn còn tiếp tục.

Một bên thuyết trình của Thông tấn xã A.P đã thức tỉnh lương tâm một số người quyền thế. Hộ quyết đem vấn đề ra trước nghị trường Anh để chất vấn chánh phủ.

Trả lời câu chất vấn của Lông giám mục của phái Canterbury, chánh phủ Anh nhiều lần tuyên bố rằng các cuộc oanh tạc chỉ nhằm vào các mục tiêu quân sự và kỹ nghệ. Nhưng sau khi chiến tranh chấm dứt, không thể giấu được sự thật nữa, người tin chánh thực mới chịu nhận rằng các phi cơ trút bom xuống ca nhưng khu dân cư nữa. không phân biệt khu dân sự và khu quân sự. Lúc của chiến tranh, chánh phủ Anh chỉ viện cớ rằng các cuộc oanh tạc cốt xô đổ Hitler cần chỗ sụp đổ.

(MAI TIẾP)

Roosevelt «mật đàm» với Staline, giấu Churchill, cắt đất Trung Hoa, làm Tưởng giới Thạch « kêu trời » về cuộc «phản bội».

luôn luôn có cái bảo động hú lên vì không quân đồng minh tới oanh tạc. Đàn bà con nít bị động viên đổ đào hầm, xây lô cốt, cũng đây kém gai. Dân chúng bắt đầu thiếu than và thiếu lương thực.

Goebbels, tổng trưởng tuyên truyền của Hitler, viết trong nhựt ký của ông : « Bây giờ chỉ còn vấn đề chết hay sống. Mình cứ tưởng rằng tất cả những người Âu châu lo sợ chủ nghĩa cộng sản sẽ ủa ra giúp sức cho nhân dân Đức chống cộng. Nhưng rút cuộc họ đứng đưng, mặc kệ dân Đức chống cộng một mình. »

Sống ngày 3-2 trên 1000 phóa oái bay Mỹ trút bom xuống thủ đô Đức. Một phóng viên Thụy Điển có mặt hôm ấy đã phải ghi rằng : « Đây là cuộc tàn phá nặng nhứt mà Bá Linh đã phải chịu từ trước đến giờ ».

Các binh khác cũng bị oanh tạc không kém, dầu nước Đức chỉ chờ giờ sụp đổ. Đồng minh cũng thấy rõ tình trạng ấy nhưng kế hoạch « oanh tạc trần mức » vẫn tiếp tục được thi hành. Trong một đêm 13-2, 770 phi cơ Anh và 310 phi cơ Mỹ kéo tới thành phố Dresde trút bom xuống : số nạn nhơn trong một cuộc oanh tạc này lên đến 135 000 người.

SỬ LIỆU NƯỚC NHÀ

Từ Hội nghị Genève 1954 ...đến Hòa đàm Paris 1968

Tài liệu lịch sử **15 NĂM CHIẾN TRANH V. N.**

(Tiếp theo)

Tháng 4 năm 1968 chuẩn bị cuộc hòa đàm

— Đài phát thanh Hà Nội phản đối : phi cơ Mỹ lại oanh tạc gần Lai Châu, trái với lời tuyên bố ngưng đội bom của TT Johnson. Bộ Quốc Phòng Mỹ cho biết sẽ điều tra.

— TT Nguyễn văn Thiệu tham khảo ý kiến các đại sứ các quốc gia đồng minh về việc Hà Nội đáp ứng lời kêu gọi nghị hòa.

— Thượng nghị viện ra thông cáo tỏ rõ lập trường chống Cộng chống liên hiệp Cộng sản, tán thành sử dụng viện toàn lực để bảo vệ quốc gia.

— Theo báo Los Angeles Times, BS Marcovitch thuộc viện Pasteur Ba Lê, đã sang BV và Giáo sư Aubrac, trong 15 chức Lương nông Quốc tế tại Ba Lê, đã sang BV tháng 7-1967 và chuyển cho chánh phủ BV một công hàm của TT Johnson về vấn đề nghị hòa. Tin này được giới thân cận của BS Marovitch xác nhận.

— U Thant hội đàm với T.T. Johnson về VN tại trụ sở Liên hiệp Quốc Nữu ước.

— 7 Quốc gia tham chiến tại VN, nhóm họp hội nghị tại Wellington, thủ đô Tân tây Lan, sau khi bế mạc Hội nghị Liên Phòng Đông Nam Á. Theo Thông cáo chung, các quốc gia xác nhận tiếp tục nỗ lực chiến đấu và giúp đỡ VNCH cho tới khi hòa bình được tái lập.

Mục sư Martin Luther King, lãnh tụ ôn hòa da đen, bị bắn chết trước một khách sạn Memphis, nơi đã xảy ra tuần trước vụ biểu tình bạo động khiến 62 người bị thương và 300 người bị bắt.

— TT Johnson tuyên bố rất xúc động về tử nạn của mục sư King và hoãn chuyến đi Honolulu dự hội nghị về VN : cũng thời kêu gọi mọi người Mỹ từ bỏ các cuộc bạo động.

— Nhiều nhóm thanh niên da đen kéo nhau đập phá một số tiệm buôn tại Nữu ước, khi nghe tin Mục sư bị hạ sát.

— Lãnh tụ da đen quá khích Stokely Carmichael kêu gọi dân da đen cầm súng xuống đường trả thù cho Mục sư King.

— Bộ Quốc Phòng HK cho biết, quân đội sẵn sàng đối phó với mọi vụ bạo động.

8-4-68 — Tam kỳ bị khác kích : 20 tù nhân trong Trung tâm cải huấn thiệt mạng.

— 30 VC bị tử thương trong trận đánh cầu Truồi tại quận Phú Lộc, và Phố tại quận Hương Trà, Thừa Thiên.

— Hành quân « Pegasus » và hành quân « Lam Son 207 » tiếp tục tại Quảng trị, 1QLC Mỹ chiếm ngọn đồi 471 cách Khe Sanh 3 cây số về phía Nam. Nhiều cuộc giao tranh gần Khe Sanh 122 BV tử thương.

— Quân đội Mỹ tìm thấy cách An Hòa, Quảng Nam, một hầm chứa 150 súng cá nhân và 20 súng cộng đồng.

— Giao tranh suốt ngày tại Kontum, 12 VC tử thương. Phía Mỹ 1 bị thương, 22 bị thương.

— Giao tranh nhiều trận trong ngày cách Tuy Hòa 9 cây số và 40 cây số : 96 VC tử thương, 3 súng cộng đồng và 52 súng cá nhân, VNCH 4 tử thương, 4 bị thương.

— Hành quân « Tương công Bình » SB 914 cách Vĩnh long 18 cây số về phía Nam : 27 VC tử thương, 10 bị bắt cùng 1 số súng đạn.

(MAI TIẾP)

Danh cho Nhi đồng ĐNN

CHUYỆN CỔ TÍCH

THẰNG BÉ TÍ-HON

TIỀN LỢI kể

(TIẾP THEO)

Vì phần thằng Tí Hon, thì nó xấp lại gần yêu tinh, nhè nhẹ rút cây hia bảy dặm ở chưn yêu tinh ra. Cây hia nầy khé lớn và khá rộng nhưng vì là cây hia thần, nên có thể nới rộng ra hoặc thâu hẹp lại, cho vừa khít với chưn người mang. Do đó khi Tí Hon vớm vào chưn thì cây hia nầy là trở nên bé nhỏ vừa xinh, vừa vặn với đôi chưn của nó. Tuy chiến, cây hia vẫn có hiệu lực là bước những bước thật xa.

Tí Hon hên trở về nhà của yêu tinh thì thấy thiếu phụ nầy đang ngồi khóc nức nở bên cạnh xác bảy đứa con gái.

Tí Hon bèn nói với vợ yêu tinh rằng :

— Thưa bà, Ông chồng bà đang gặp nạn lớn, ông bị một bọn cướp hàm giết ông nếu ông không trao hết số vàng và bạc cho tụi nó. Trong lúc nguy cấp ấy ông thấy tôi, bèn nhờ tôi đến gặp bà. Nếu bà không trao hết của cải cho tôi ngay lúc nầy để đem giùm tôi thì chắc ông sẽ bị bọn cướp giết không chút xót thương. Vì là việc gấp rút, nên ông mới trao cho tôi cây hia bảy dặm nầy để đi cho mau, và cũng để bà thấy tầng tôi không nói lão.

Mụ vợ của yêu tinh nghe xong, sợ quá, vội gom góp tất cả của cải trao cho Tí Hon. Vì yêu tinh, dù nó ác thật trẻ con cũng là một người chồng tốt.

Sau khi thâu góp, hết vàng bạc của yêu tinh rồi, Tí Hon trở về nhà cha mẹ nó, và được cha mẹ cùng các anh nó tiếp đón thật nồng hậu.

Nhiều người không đồng ý câu chuyện kết thúc như vậy, và cho rằng thằng Tí Hon không bao giờ dường gạt để lấy của cải của yêu tinh, nó chỉ lấy có cặp hia bảy dặm thôi.

Và thằng Tí Hon sau khi mang cặp hia bảy dặm của yêu tinh, nó bèn đi thăng vô triều vinh. Nơi đây người ta đang bàn khoan lo lắng về một trận giặc tranh đang xảy ra cách xa hai trăm dặm. Tí Hon đi vô trong cung, xin yết kiến vua. Vua tiếp nó, và ngỏ ý rằng nếu nó có thể ra nơi chiến trường coi tình thế diễn biến ra sao rồi trở về phía trình cho vua từ trước khi sụp đổ, thì vua sẽ thưởng cho cái bậc.

Tí Hon cam kết với vua là nó thể làm trách vua mong ấy. Bởi cặp hia bảy dặm, nên nó thực hiện dễ dàng. Ngay buổi chiều tà, nó đã đem tin tức về cho vua. Mừng rỡ, vua bèn thưởng tiền cho Tí Hon đúng như lời hứa. Vua cũng cho nó đi trao các mệnh lệnh cho quân đội đang chiến đấu. Ngài ra, các phu nhơn trong triều cũng nhờ nó đem nhắn gởi và lấy tin tức của các ông chồng các là đang ở nơi sa trường.

Sau một thời gian làm nghề đưa tin tức và thư từ, Tí Hon thấy vô thật nhàm chán. Nó đem của cải về nhà cha mẹ và làm cho gia đình không đi chợ. Chỉ tội nghiệp cho Tí Hon là thân thể nó vẫn nhỏ thấp cũ, không bao giờ trở nên lớn được. Chẳng mà tài trí của nó cũng không hơn.

Nó quên đi quá khứ buồn rầu lúc gia cảnh thiết hụt, và thích thú sống nơi đình cha mẹ và viếng cảnh trong rừng mà không hề sợ bị chi cả nữa hết.

(HẾT)

Số mai : Con bé đội nón đỏ.

Danh cho các bạn trẻ — Thơ bài gởi Minh Trí

TƯỜI HỒNG

KỲ SỰ

Thắng cảnh Gành Ráng

của LÊ NGỌC QUANG

Vẻ phía Nam ấp Gành Ráng, một ngọn núi cao 246 mươi mình xây bề biển với dãy gềnh nhấp nhô bên sông bạc. Gành nầy tục gọi Gành Ráng, được xem là một thắng cảnh ở phía xã Qui Nhơn.

Bờ biển Qui Nhơn với hành chính lưỡi liềm, cảnh là Gành Ráng và mũi liềm là hải cảng.

Gành Ráng nằm về phía Tây nam bờ biển Qui Nhơn và phía đông bắc nói Phương Mai đến điện. Do đó đã có câu :

« Phương mai, Gành hàng vương vít. Ngàm cầu thấy tả sơn kỳ thành thơ ».

Tại Gành Ráng, trên một ngọn đồi vô danh, trước năm 1945 dưới cây một biệt thự dành cho mùa nghỉ mát, ông Hoàng Bảo Đại, Lâu lý đã bị đã phủ hồi năm 1949.

Mộ Hàn Mạc Tử

Cách độ là mộ Hàn Mặc Tử. Bên phải, tượng đức Mẹ nhỏ lên gióng nhìn trời và hướng mặt về phía thị xã Qui Nhơn.

Bên cạnh con đường lên ngọn đồi nầy, thành đường Lộ Dư, sơn mình bên dòng suối trắng, trông thấy vẻ đẹp thơ thắng cảnh Gành Ráng.

Nhìn xuống Đức Mẹ nhìn đồi cao nhìn con đường sỏi đá, một du khách đã phải lại nhớ tới thơ :

Đường đi sỏi đá của ông Hoàng,
Lâu mà đau con lau viếng mộ,
Chỉ con thấy Mẹ đứng bên non.

Bãi đá Trứng

Dưới ngọn đồi, sát bờ cát trắng nằng biển là vào cảnh đá xanh đã trở nên tròn, lu cũ.

Tương truyền nơi đây xưa xa tại lịch nhiều và du khách đi ngoạn cảnh Gành Ráng tự ví đám nhìn « nhìn » viên đá nào tại « Bãi Đá Trứng ».

Giả đó, con có nhiều vịnh đá trắng, biết như đá Đỏ, đá đen, Tam Tòa Chúng.

Rồi khu vực vây đá vẻ phía Nam là ngọn cây số 7 và 8, bao Nhơn cho tha bờ cát trắng phía Nam, các ngọn phù phương đến lưới cá, lưới rớm ơn cháu, vui vui cảnh vui vui vui bao lâu.

Nhắc đến thắng cảnh Gành Ráng đau thương đến phương đã nói ngày bắt thơ của mặt lạc giả vô danh :

SÂM CAO LÝ

Một loại SÂM thượng hạng hòa với NHUNG NAI cung cấp được phẩm Đông Y rất nhất của chánh

SÂM NHUNG SONG LONG TINH

(Nhãn hiệu Ca Bay)

Sâm Nhung SONG LONG TINH là một Đông dược phẩm BỔ MÁU mới nhất, rất như thuyết tri các chứng BẠI LƯNG NHỨC XƯƠNG ÂN NGỦ KHÔNG NGON PHONG THẤP, PHỤ NỮ SẢN HẬU. Rất hợp cho mọi giới. Bán lẻ tại khắp các nhà thuốc Việt Hoa. Đại Đông được sĩ TRẦN NGƯƠN nhà thuốc SUNG NGUYÊN 157 Hùng Lý 14 Cầu Tre Cuyên bào chế. Có bán tại nhà thuốc Bà Sanh Đường 41 Phan bội Châu Huế.

KN 730 M. ngày 14-8-68

Một phóng viên chiến tranh Đức ghi nhận : « Không còn một xóm nhà nào, không còn một đình thự nào đứng vững nữa ; tất cả bị sụp đổ, không còn một tòa nhà nào còn có thể sửa chữa nữa. Thành phố đã trở thành bình địa và bị xóa trên bản đồ. Thành phố này có một dân số trên 1 triệu người mà 600.000 là dân tị nạn các nơi kéo tới. Nhiều người đi trong đường hẹp bị chết vì thiếu dưỡng khí, ngộp thở. Họ chen lấn nhau khi thấy phi cơ tới. Cái bẫy động không còn sử dụng được nữa vì hư rồi ».

Tính ra số nạn nhơn thành phố Dresde cao hơn số nạn nhơn của cuộc oanh tạc nguyên tử Hiroshima và Nagaski

Vụ thả bom này đã gây lên một dư luận sôi động, vì người ta thấy rằng với một nước hấp hối như nước Đức không còn cần thiết những phương tiện đại quy mô như thế, chỉ giết hại thường dân mà thôi. Tư lịnh không quân Anh xung đột ý kiến với Thủ tướng Churchill, ông ta thấy việc oanh tạc ngăng cuồng nầy là thừa.

Kế hoạch « oanh tạc trần mức » đã được quyết định từ cuối năm 1940 nhằm gây áp lực Hitler lúc còn mạnh. Năm năm sau, đến 1945, thì nước Đức gần sụp đổ, mà kế hoạch ấy vẫn còn tiếp tục.

Một bên thuyết trình của Thông tấn xã A.P đã thức tỉnh lương tâm một số người quyền thế. Hộ quyết đem vấn đề ra trước nghị trường Anh để chất vấn chánh phủ.

Trả lời câu chất vấn của Lông giám mục của phái Canterbury, chánh phủ Anh nhiều lần tuyên bố rằng các cuộc oanh tạc chỉ nhằm vào các mục tiêu quân sự và kỹ nghệ. Nhưng sau khi chiến tranh chấm dứt, không thể giấu được sự thật nữa, người tin chánh thực mới chịu nhận rằng các phi cơ trút bom xuống ca nhưng khu dân cư nữa. không phân biệt khu dân sự và khu quân sự. Lúc của chiến tranh, chánh phủ Anh chỉ viện cớ rằng các cuộc oanh tạc cốt xô đổ Hitler cần chỗ sụp đổ.

(MAI TIẾP)

TUỔI HỒNG SÁNG TÁC

Diễm thị Đông phương

ĐÀO THANH TIỀN

Nè Diễm thị Đông Phương, ngước mặt lên mặt chút coi nào. Lim bỏ chuyện hoài. Anh nói thiệt đó. Em đẹp dễ thương ghê.

Mắt nhe nhung mắm rõ hồ trên bờ xa mình thương ... khu mắt hơi ẩn mỹ nhiều vẻ đi mắt đậm đầy bỡ ngỡ, dài mới hơi rõ giống mang hơi một loài rồi đi Không lẽ em không biết em rất tính sao ?

Nhưng liếc đi cũng không làm cho anh thích bằng tính tình thật «đông phương» của em. A mà tại sao em lại mang tên Đông phương ? Em sao không là Trung, Nam, Bắc, Nguyệt Hằng ? Em lắc đầu kh ng biết à.

Chắc tại ba mẹ em không muốn em bị lai cảm chủ gì ? em mà mất đi một phần tử thuần túy A Đông, ngoài hiểu đoan địu phi khả g ? nếu vậy thì anh đề lịch sử nên em đo, Đó g P ương à

Em đã lớn rồi đó, sao không trang điểm ? em ngượng phải khi ng ? Mi em đã tự chiết như vậy anh cũng thấy em đẹp rồi ! em đẹp hơn, còn đề thương hơn qua tính nết, qua vẻ hồn đầy đủ Cung Đông Ngọc Hạnh.

Đó là điều chính yếu nhi hật ở em lắm nè. Thương em biết mấy ! Em có biết. « Tam Tòa Tự Đức » là gì chưa ? sao không ? đa ? mà lại gần đây ? ? người ta ... nói thì phải « đẹ » ngắm thơ ? vẫn là sao lại ... ật đâu Hay là em ít ... ? Hay là em lo ngại điều gì ?!!

Chiến tranh chắc không lan đến em ! Mỗi ngày vào đó, chăm đón chiến chính, chăng mình sẽ tìm một vài thanh niềng để cùng sống yên lành. Anh vẽ lập một cái rạp cho nhỏ, một ngôi nhà xinh xinh ở cửa suối trong mát. Để chăn nuôi, để cho cá, để trồng trọ những gì mà em thích, anh thích. Em có mơ ước như vậy kh ng ? C những lỗ-g ruộng xanh um là lúa, có những khu vườn đầy đặc cây trái thơm ngon, thì em đưi cũng nên lăng sống hơn nữa, phải không em ?

Rồi ... iều xanh ... chim đưa mỗi ngày gần đây, sẽ có ngày anh hoàn thành ước vọng, sẽ có mùa vàng người Việt Nam sẽ mở g đến hạnh. Lúc đó mới em sẽ ... mặt tự cười thật đẹp, thật mơ, thật tình.

Một ngày nào đó, quê hương thanh hình, em ... thể nghe tiếng ga rung gây hay tiếng chim muôn vui hót trong một xóm con đầy hơi lành lạnh ở vườn rừng. Em có thể ... vẻ mặt những con chim ngungngơ quên mui tim hơi ấm hơn em Em sẽ được hưởng những điều hạnh phúc ở trên đời.

Em có thích không ? Sao cứ mãi nhìn anh ... thoát ấy ? rồi lôi đi, e gì đâu mà phải mắc cỡ mà phải đỏ lông đỏ ... lên rồi cúi đầu xuống mim cười.

Nè Diễm thị Đông Phương, ngước mặt lên một chút coi nào ! Lim bỏ chuyện hoài. Anh nói thiệt đó. Em đẹp và dễ thương lắm.

ĐÀO THANH TIỀN
(Gia Định Beaga)

LẠI RẠI...

Những vụ mất cắp giảm bớt tại các phi trường ở Nữu Ước

Một nguồn tin vừa cho biết những vụ mất cắp tại ba phi trường chính ở New York đã giảm bớt 60% từ năm 1969, khi một chương trình nghiêm ngặt để bài trừ tội ác được thiết lập.

Hội đồng an ninh phi trường đã đưa ra những ý giá hàng hóa bị mất trong hồi năm 1969 là 3.708.235 Mỹ kim so với 1.540.970 Mỹ kim tính trong năm ngoái.

Văn phòng hội đồng trên, tổng số lượng hàng hóa được chuyển qua các phi trường Nữu Ước trị giá 10 tỷ Mỹ kim mỗi năm.

Tìm ra một sò chất quen thuộc ở dưới đất

Nguyên xa tự động 8 bánh Lunkhod 1 của Nga đã hoạt động trở lại — Nguyên xa đã ngưng hoạt động kể từ 21-1 vì hết ánh lạnh lẽo ban đêm trên mặt trăng.

Hà giảng sư Tass cho hay phòng thí nghiệm tự động đã gửi 500 kg đất Nga đã phân tích xong. Ba đã trên mặt trăng và tìm thấy mấy số các chất quen thuộc ở trái đất như nhôm calcis, titanne, thép, magnesi m, titanium và một số chất khác.

Đông, Tây-Y cầm dế

Nhà, nước mạnh nhờ hai đứa con
Đứa thì mất lỗ, đứa hình thon
Em thì ở cơ khí tạo, hay mê
Anh chuyên dm đương m ếng nói gòn
Hòa hợp cả trùng phối lắm sắc
Ngũ hành tinh lực thuốc ghi sau
Người bưng cột rễ (1), người cầm ngọn(2)
Định mạng cùng thuở lẽ mất còn !

9-2-71

TỰ PHO
(Tân Hòa Vĩnh long)

(1) Đông y trị bản (gốc)
(2) Tây y trị phiêu (ngọn)

Vở mộng trăng

BỘC VẬN

Tâm sự tờ đây dưới vầng Trăng
Nỗi lòng khiến giấu hết cùng Trăng
Mình Hoàng ngẩy ngất sol gương
Lý Bạ h khê khả thăm ... Trăng
Hoài bao muốn đời kẻ mặt Ngọc
Thiết tha mặt thuở kết tình Trang
Cung đàn « Vọng ngu ... trên xuân mộng
Cạn tố tâm hồn ta với Trăng...

o°o

Cạn tố tâm hồn ta với Trăng
Thế gian buồn lắm hỡ Nàng Trăng
Nàm chiếu bình lửa với nguồn cảm
Bốn biên ba đào tập mạch Trăng
Liếc bẩy cầy đa che khêm bạc
Hoa thay đua tục vén màn Trăng
Bằng trình mặt tâm cân đầu nữa ?
Hận tố niềm riêng gởi đến Trăng

HÀN NHO LƯƠNG TỬ MẠNH
(Vĩnh long)

HỌA BÀI

« Tìm lẽ đạo »

(BNN. ngày 22-1-71)

Đạo dòng lan rộng khắp non sông.
Thuyết phép khuyên người hiếu sắc, không.
Trước tuệ soi đường qua bến giác.
Thuyền tư dẫn lối cứu bờ trong.
Nhơn tình đen bạ , nghe phiền đạ.
Thế cuộc tàn suy, thấy nào lòng !
Giáo lý (hật đà như phép bảo.
Bền tâm tu luyện, đắc thân thông..

LIÊN HUỆ (Tân Qui Đông)

tuổi trẻ

Mùa Xuân cho bé

Ngàn hoàng hoàn hơn trong mắt em
Theo lời gió thoảng đầu hoa thơm
Tuổi nghe nhung nhớ nơi trong nắng
Vào bước chân em với đời hồn.
Tuổi xôn xinh em với đăng Xuân
Tuyệt vời tình mắt rất nồi mừng
Kia hoa mai nở như màu áo
Vô đăng em mừng khi đón Xuân
Mắt sáng mai nhìn gió trên em
Đẹt điểm trang thơm nắng tóc mềm
Cha tóc đen luyện không nhạt sắc
Và cùng thu thượt dưới sao đêm
Mặt đóa mai cài lên tóc mượt
Hân Xuân thoang thoảng tựa hương say
Anh nghe mùi tim loang trong gió
Và nhớng gió thương hiếp sống nỗ,

(Cho Lê Hồng Nga)

TRẦN THỤY PHƯƠNG

Bâng khuâng

Bỉ giờ phố phường giáo nắng xuân
Mà sao ta nên thấy bâng khuâng
Hàng hàng lớp lớp người mua sắm
Trắng tiết tay không lẳng ngại ngần
oOo
Ta sẩn chăng chi không đợi xuân
Mà sao xuân đến cứ bâng khuâng
Đông qua ta ngồi tan phiền muộn
Nào ngờ duyên kiếp mãi phân cân
oOo
Ta vẫng vương nắng cho thật say
Cho êm thấu ngân chẳng khi dài
Ben đen lê bông cho xuân đến
Xuân vẫn lạnh lùng không nhớ ai

HÀ LAN
(Ái Trăng NDK)

THUỐC GIA TRUYỀN TRỊ KẾT QUẢ 100/100 BỊNH :

LẬU MỦ KINH NIÊN
Không có Mủ thường, chỉ nhỏ buổi sáng có mủ chín mê mỗi lần không gọn

Sang Độc Phong Ngứa
Nổi mực ngứa, ăn độ phong ngứa nhiều, hoặc lan ra khắp mình

MỘNG GÀ HOA KHÉ
đo giao hợp với người có bịnh mọc ở cửa mình hay đương vật

BÀN BÀ HUYẾT TRẮNG — HỘT SOÀI

(Ai không ngon tay chân nổi nổi mỗi mệt ngứa nổi mụn của mình Nam giới thường bị do truyền nhiễm nhỏ ở hàng rung đỏ nhức.

CÔ TRỊ CÁC LOẠI PHONG TÌNH HOA LIỄU

Đặt rất nhiều trong ống riêng, lo cô mỗi, nói mục đó ngừa sung
Địa Chỉ 561 Trần Hưng Đạo Saigon Cầu Chông số 14632
Giờ tiếp viếng Sáng từ 7 ... 12 ... Chiều Cấm Nhựt nghỉ

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

ĐƯỚC NHÀ NAM

PHƯƠNG CHÂM CỦA Đ.NN.
TOÀN VIỆT, BÁO VIỆT, HƯNG VIỆT

NGUYỆN VỌNG NHÂN DÂN

ĐỖ THÀNH

Xin thầu địa tô mùa 1970 vì chưa trả tiền truất hữu...

Saigon 15 tháng 2 năm 1971

Kính gởi Ông Thống NVCH, Thủ Tướng và Tổng Trưởng Cải Cách Điền Địa.

Kính thưa Quý vị

Chúng tôi là :

1.— CHÂU TỘNG THỌ sanh năm 1894 (77 tuổi) căn cước số 00854576 phát tại quận 3 Saigon ngày 02-04-1969

2.— Vợ TRẦN THỊ TỨC và TUẤT sanh năm 1897 (74 tuổi) căn cước số 00854577 phát tại quận 3 Saigon ngày 02-04-1969

3.— CHÂU TỘNG BÁ quốc phần TSI phục vụ tại CÂN CỨ Đồng nghiệm minh sin Tổng thống, Thủ Tướng Tổng Trưởng Cải Cách Điền Địa nhờ lòng tốt bố đặc biệt xét lại vụ nông sở đất của chúng đồng thời Châu Tộng Thọ vay tiền lại 76H19,00 sau khi bị truất hữu khai đất lại 5H lên hưởng hoa.

Bà hoàng hóa nhờ hiện có mặt nơi đây bà chứng tôi, cũng là bà hưởng hoa mà cha tôi Châu Quang Mẫu giao phần cho chúng tôi Châu Thế Bạch Liên đã trình cho Hội Đồng xét lại vụ nông sở đất của chúng tôi để bà chú các nông bà trước hữu của chúng tôi đã gởi cho Trưởng ty điền địa BaXuyên bằng thư bảo đảm ngày 11-8-1970 và một bản đơn bổ túc ngày 10-9-1970.

Thưa Quý Vị,

Chúng tôi tất cả sanh tại Long Phú đã bị tiêu tan vì chiến tranh 1945-46. Muốn giữ an ninh, chúng tôi đang trực canh những nơi ruộng nhau rồi rưa đã lên Saigon nương nhờ được sự che chở Chánh Quyền V.N.C.H.

Cách trên 70 tuổi hàng năm sự chống chọi chi nhỏ nhau đã đã mất thêm giá vừa đã, có nhau vài xé vì thời mùa mà gia đình đông 10 miệng ăn, kể cả một con hiện quốc gia với 1 vợ 2 con và chồng.

Hơn nữa hai vợ chồng tôi già yếu thường hay đau ốm, cần thuốc men, vật giá lên cao chẳng khiếp, phải hết sức tiết kiệm hợp may mới vừa đủ.

1970 đã qua, thì ngày quý gia đình chúng tôi đã hiệt. Chánh phủ truất hữu cả ruộng chúng tôi mà chưa trả tiền. Chánh phủ lại ra thông bắt buộc ở ấp 2 huyện 3 thôn. Ta điều nông đã tỏ nên phải thành chủ ruộng, trước 1 đồng lúa kích xu và sẽ làm giấu với ruộng chưa rõ.

Trong khi chúng tôi đang thiếu hụt trên thôn, thì chúng đây đã. Vậy chúng tôi van xin Tổng Thống, Thủ Tướng và chư quý quan lấy lẽ công bình nhỏ phước cứu chúng tôi khỏi chết vì đói, bởi vì thiếu tiền chúng tôi xin khẩn của 2 phần giá trên 70 tuổi thường đau ốm bệnh cần điền chỉ được thầu đặc mùa (1970) mà chúc, để sống qua hầu chờ Chánh Phủ sẽ trả chính đáng tiền mua ruộng của chủ điền theo lời xuyên bố của Tổng Thống mà bảo bảo chi thường đang tại.

Với tâm lòng tri ân sâu muôn thuở, một lần nữa tôi xin Chánhphủ ban cho phép chúc điền được thầu đặc mùa năm(1970).

Như thế Chánh Phủ được lòng Chủ điền mà cũng được lòng người ái điền, bởi một lẽ là họ sẽ trở nên tri ân và điền lên chức ông chủ điền nhỏ nhỏ vinh viễn nơi nông cảnh đồng, khỏi đang đa số khỏi đông sau thay

CHÂU TỘNG THỌ
nhà số 5-6 lô 4 Cư Xá Đô Thành Saigon.

L.T.S. Nơi mục này, ĐNN thường đăng Nguyện vọng của giới điền chủ "xin cho thầu đa tô vì chánh phủ chưa trả tiền rượng truất hữu" Hôm chánh quyền xét lẽ xét thấy nguyện vọng nầy không phải là không hợp lý : rượng đã lấy cấp lấy kế khác tiền thì chưa hề trả đồng nào làm sao giới điền chủ có tiền để tính sống trong khi chờ đợi . . . ?

Tin-tức CHIẾN-SỰ

Lần đầu tiên, tướng Sirik Matak xuất hiện giữa công chúng

NĂM ĐỊA ĐIỂM BỊ TẤN CÔNG

Vụ án Mỹ Lai
CALLEY lại đổ tội cho thượng cấp

FT. BENNING, GEORGIA (24-2) Trung úy William Calley hôm thứ ba đã ra trước tòa quân sự ở biệt đô ... hu nhân về tội sát hại 102 thường dân Mỹ Lai trong cuộc hành quân ngày 16-3-68 và nói rằng « cấp chỉ huy trực tiếp ra lịnh tôi không được để lại 1 thứ gì còn đường được ở My Lai hết ».

Calley tiết lộ trước ngày hành quyết, đại úy Ernest Medina, đại đội trưởng đại đội Charlie là tập hợp tất cả binh sĩ lại rồi đọc bản danh sách những người đã chết trong vòng 2 ngày trước đó. Đó đại đã nói 30đến quân số.

Calley thuật lại lời Medina nói với đại đội đã cho ng ta số ... tại VN. Ít nhất cũng ... ở phía tầu cũng ta ở đó. » Cuối Medina đã ngăn tôi kế hoạch ... c ng thấy ... chiến đấu công quân phía ta, lực lượng tấn kích của đại đội Charlie.

Thêu Calley thì Medina đã ra lịnh « trong lúc hành quân phải ... cách hủy diệt mọi thứ, mọi người và đường đã bắt cứ một thứ gì còn

Xem tiếp J trang 4

C.Q. đang nhằm cắt đứt Quốc lộ 1 Saigon-Namvang và đường thủy sông Cửu Long

Người nhái VNCH hoạt động mạnh ở Bến Tre và Rạch Giá

NAM VANG (24-2).— Ngày thứ ba, cộng quân lại mở những cuộc tấn công dọc quốc lộ 1 và sông Cửu Long, hai con đường nối liền Nam Vang với thế giới bên ngoài trong 5 tiếng đồng hồ đánh vào căn cứ biên thủy Bavet.

Phái ngôn viên quân sự Khmer nói rằng trận đánh hồi nửa đêm thứ ba nhằm ... Bavet, cách phía đông NV khoảng 160cs đã làm một đồn cảnh sát phải hóa cháy tiêu. Phần lớn lực lượng phòng vệ Bavet đều là cảnh sát.

Trên sông Cửu Long, lân thứ nhì kể từ đầu tuần cộng quân lại mở những cuộc tấn công phá cối đại bác vào VN lên tới gần NV. Ở trên phía kinh rạch, 1 tàu lên chở đạn đã phát nổ và chìm, chưa kể có 9 người bị thương.

Trong ngày thứ ba có tất cả 6 trận đánh lẻ tẻ ghi nhận dọc QL 1 và hữu ngạn Cửu Long làm 15 người chết và một số bị thương (UPI).

Việt cộng quấy phá 5 địa điểm ở Kampuchia

NAM VANG (Reuter).— Bộ Tư lệnh hoàng gia Khmer nói rằng Việt cộng đã quấy phá tại 5 địa điểm của tỉnh phía ... Kampuchia Nam Vang 20 cây số vào tối hôm qua.

Một phái ngôn viên cho biết, một cuộc quấy phá lớn lao xảy ra trên đường Nam Vang xuyên qua sông Cửu Long đã được thực hiện việc tự tới ngày thứ ba và tập trung tại con sông nhỏ Tonle Toch và trong vùng Vihear Sour, nơi quân Việt cộng được ghi nhận đã ... tại đây.

Người tiên quân sự có thêm quyền cho biết hai trung đoàn quân Việt cộng đã được gửi tới miền Nam qua lộ số 7 và sông Cửu Long để tới mở ... vùng cường cho các địa điểm trước đây vẫn do Việt Cộng chiếm giữ và hiện nay lần đầu tiên bị quân lực Kampuchea đe dọa.

Cộng Sản chuyển quân ở biên giới Kapmuchea Thái Lan

VỌNG CẢNG, 23-2 (Reuter). Tướng Praparat Charusathien, ủy trưởng quốc phòng Thái Lan cho biết các lực lượng Cộng Sản đang điều động binh sĩ để chuẩn bị một chiến dịch mới tại các tỉnh của Kampuchea ở biên giới Thái Lan.

Tuy nhiên, theo tướng Praparat, quốc gia Thái Lan cũng đã chuẩn bị để đối phó trong mọi trường hợp.

Viên ... tướng Praparat cho biết, mới đây vào ngày 18 tháng ... chạm súng giữa 2 đội quân thuộc Thái Lan và Cộng sản tại tỉnh Sulaket (thuộc Thái Lan).

Tướng Praparat cũng đã cải chính nguồn tin ... quân đội Thái lan hành quân trên lãnh thổ Ai Lao.

Tuy nhiên, ... ở đây vẫn cho rằng có thể có 1 số kiều dân Thái Lan tình nguyện phục vụ trong quân đội Ai lao hiện đang chiến đấu với quân CS trên vùng quốc sách (PSI).

Lần đầu tiên, Tướng Sirik Matak xuất hiện

Tại Nam Vang một lễ tuyên

Xem tiếp Q trang 4

TÒA-ÁN

Đầy đủ chi tiết về phiên Toà xử

PHẾ BÌNH NGUYỄN-RÚ

về tội « Hành động phá rối trị an »

SAIGON 24-2 — Như đã trong thuật trong bản tin sáng qua, Tòa án Quân sự Mặt trận Biệt khu Thủ đô và Quân khu 3, sáng 22-2-71 đã mang ra xét xử vụ án Phế bình Nguyễn Rú.

Thành phần xử án gồm Chánh Thẩm : Thẩm Phán Hà như Vinh, Phó Thẩm, Trung tá Phùng Bá Tú, Trung Tá Ngô Quy Thiết, Thiếu tá Nguyễn Hữu Khang, Thiếu tá Phan Văn Minh, Úy viên công tố Thiếu tá Nguyễn Chí Lai.

Thành phần Luật sư biện hộ gồm : Luật sư chỉ định Nguyễn Văn Tân, và Luật sư mướn Nguyễn Thế Phương.

Bản án trang bị cho Nguyễn Rú nếu ta các tội sau đây :

1 — Phá rối trị an 2 — Sách động trong phế bình biểu tình trước Dinh Độc Lập, Tòa Hành Chánh Gia Định và Biên chế 3 — Bất người trái phép, 4 — Trộm, 5 — Hành hung nhân viên công lực.

Cũng ra trước Tòa còn có 16 nhân chứng trong số 18 người được mời, các nhân chứng đều thuộc cấp trung cấp bị can Nguyễn R. như Tòa đã nêu ở trên.

Trước Tòa bị can Nguyễn Rú đã cho biết hết các tội trạng và cho rằng mọi hành động phạm pháp trên là do sự xúng tính của các phương phế bình. Riêng về tội cường đoạt 1.000.000đồng thì bị can chỉ nhận có một số tiền thôi phụ bà Tuyết mang đến Trụ sở trao cho số tiền 500.000 nói là ủng hộ anh em phế bình.

Đặc biệt Tòa đã kêu phá Nguyễn R. thuộc loại tàn phế 3, mới chế sắp được cho nhận là phế binh và bị can chỉ có bốn Huy chương (một chiến thương, một Quân phong, một Quân vụ, và một chiến đấu Bội tinh) trong khi đương sự mang trên người 12 huy chương.

Thiếu tá Úy viên Công tố đã xin ông Chánh Thẩm tịch thu 12 huy chương đó ? cần để rút xét trụ tố và tội tiếm đoạt huy chương.

Sau khi các Luật sư thay phiên biện hộ và xin tha không cho ra tòa, Tòa đã hoạt đề nghị án vào lúc 17g50'.

Sau khi hoạt đề nghị án Ông Chánh Thẩm đã công bố quyết định :

1 — Tha bổng các tội : sách động biểu tình, trộm, bất người trái phép, hành hung nhân viên công lực.

2 — Cái chính tội phá rối trị an thành tội hành động phá rối trị an, và truyền phạt bị can Nguyễn Rú 3 năm tù ở.

Tòa bế mạc lúc 18g50 cùng ngày.

thể thao

Thêm một giải Bóng Tròn thân hào quốc tế

Đại Hàn mời Việt Nam tham dự giải Tổng Thống 71

Nếu dự đủ Việt Nam phải đá 7 giải Quốc Tế năm nay

Tổng cuộc túc cầu Việt-nam vừa được thư Tổng cuộc Túc cầu Đại-Hàn mời tham dự giải Tổng Thống 1971 (President's Cup), cũng như Cúp Quốc ương Thái-Lan (King's Cup), sẽ tổ chức để ăn mừng ngày sanh nhựt của Tổng Thống Phác chánh Hy, từ 7 cho tới 20-5-1971 tại Hán-thành.

Đây lại là một giải túc cầu quốc tế thân hào. Đành cho các nước Á châu thi đấu, nói theo gương giải Ly Lai Á Châu (A khai sinh từ năm 1957, và đã được nhiều nước châu Á hưởng ứng, như Việt Nam với giải Quốc Khánh xuất hiện từ năm 1961.

Điều hiện giới nay rất rộng rãi, các nước được mời tham dự sang Đại Hàn không đều bàn gì nữa, nhất số nhiều quốc gia tham dự. Điều kiện ấy như thế nầy :

— Chịu cả vé máy bay khứ hồi Saigon, Seoul Saigon, cho một phái đoàn gồm 22 người là 18 cầu thủ và 4 đoàn viên, trong ấy có 1 trọng tài quốc tế.

Ban Tổ chức đài thọ ăn ở ... toàn thể Phái đoàn, từ chỗ quan ... bực nhất ở Hán Thành, trong 2 ngày mỗi giải và sau 2 bữa chung đó giải.

Tiền ăn mỗi cầu thủ là 2 Mỹ kim 30, còn đoàn là 5 Mỹ kim.

Với sự ràng rất nầy các nước được mời khó từ chối và FCTCVN đã đưa đơn xin phép Thủ Nhà đã xang Đại Hàn. Năm nay các cuộc tranh đua quốc tế thật nhiều, gần đến 7 giải, nếu Việt Nam đã sẽ tranh :

1 — V. địch Thiếu Nhi ở Đông Kinh.

2.— Giải Tổng Thống Đại Hàn 71 ở Hán Thành.

3 — Giải Độc Lập Indonesia ở Djakarta.

4.— Giải Merdeka ở Kuala Lumpur.

5.— Giải Quốc Khánh Việt Nam

6.— Giải Thái Hoàng ở Vọng Các.

7.— Giải Đông Nam Á Vận ở M. Lai Á.

Thi giải văn chương phụ nữ 1971 tại trường Gia Long

SAIGON.— «Thế nào là phụng sự xã hội ? Người phụ nữ VN có cần phải phụng sự xã hội VN không ? Bà là đề giải văn chương Phụ nữ năm 1971 được tổ chức vào ngày tại trường Nữ Trung học Gia Long. Saigon.

Cuộc thi quy tụ 120 thí sinh nguyên là nữ sinh tất cả các trường trung học phổ ... Một số giáo sư trung học công lập sẽ chấm thi trong ngày mồng 1 và kết quả sẽ niêm yết vào ngày 23-2-1971 tại trường Gia Long, và ngày giờ, địa điểm trao giải thưởng sẽ định sau trong dịp lễ Hai Bà Trưng năm nay.

Cuộc phỏng vấn Quốc tế rất nhiều, nhưng đoàn đại biểu Việt Nam không biết nhành lập thế nào cho hàng mạnh để biểu dương đấu thái hại nặng nề. Đây cũng một vấn đề rất khó giải của Tổng Cuộc Túc Cầu hiện nay.

Một chuyện viêng thăm Cộng Hoà Indonésia (XXI)

Tục lạ hôn nhơn ở ATJEH

CHÀNG RỂ PHẢI BIẾT ĐỔI THƠ

và giải đáp câu đố trúng mới được vợ...

Phóng sự của VIỆT-SINH

Lễ cưới ở A'jeh như thế nào ?

Tại nhà cô dâu, không khí vui nhộn bắt đầu từ trước ngày cưới chính thức hai, ba hôm.

Nhà cô dâu được trang hàng hoa lá, đèn điện màu sác rực rỡ chuẩn bị cho ngày chính thức cắt hành hôn lễ, nhưt là buồng ngủ của cô dâu được trang hoàng rất kỹ, nếu là nhà giàu thì tất cả vật dụng trong buồng đều được sắm đồ mới.

Trong ngày đám cưới, cô dâu sẽ theo lý nhà trai đến nhà gái, chú hận quân áo bằng hàng màu sặc sỡ. Bên người quân, lại vẫn thêm chiếc áo vòng ngang bụng và ngắn hơn ống quần, thành ống quần lộ ra dưới áo vòng trông thật rực rỡ. Nhưng các bạn nữ được chúng kiến hãy hiểu đó là cái đồng cưới nhé, ta mới thể là xâm phạm đến phong tục người ta thì người ta mới vinh dị ngay.

Bởi đối với đa khách phương xa lối ăn mặc thế bước cưới phép, nhưng đối với ở đây đó là « Tập phục » nghiêm nhiêm đây các bạn ơi !

Nhưng chưa hết, đó là nói vậy, còn áo thì cũng là nói không hẳn. Bên trong chàng rể mặc một chiếc áo hàng trắng may theo kiểu áo phương, tay dài như áo Sơ-mi, nhưng Cô dâu mà lại gài nút chết theo lối nút áo « xa xẩu » của người Tàu.

Bên người chiếc áo hàng trắng ấy, còn có thêm 1 chiếc áo choàng mầu đen có thêm chỉ kim tuyến vàng lóng lánh nếu là nhà giàu, còn nghèo thì áo đen có sực vàng dệt trong vải. Chiếc áo choàng này giống hệt như áo của những người ra làm trò áo thuật trên xác ký ảo.

Ngang lưng quần chàng rể lại còn đeo một sợi giây nịt xo bên bằng bạc hay đồ (tùy giàu nghèo) và đặt một đao gươm cán vàng hoặc cán bằng gỗ quí— (đao này gọi là Rencong Atjeh.) Theo tục lệ thì con đao là để giết mọi quỉ bắt vợ cho linh hồn cô dâu.

Trên đầu, công là cái mũ cánh lá mặt. Chàng rể đội cái mũ có vật màu sắc, và ten ở cổ mà sợi dây chuyền vàng, hoặc bạc, rất to, trong chỉ kích lớn... Nhưng bạn nhớ, đừng cười nhé... Tục lệ người ta mà... Con đó sẽ chỉ cho rể đến ở hàng bên trái, còn ở bông bên mặt, chàng rể phải tìm đến đó thêm một xâu chìa khóa bằng vàng hoặc thau, thì tên khóa nhỏ nhắn, Hình ảnh chàng rể thật là ngộ nghĩnh...

Cô cô đầu cũng có lối ăn mặc đặc biệt trong ngày cưới. Cô mặc quần hàng đen có thêu chỉ vàng, có xà vòng bên người quần và mặc một chiếc áo gọi là «Kaia» thật là khác lạ với áo Sơ-mi, nhưng Cô dâu mà lại gài nút chết theo lối nút áo « xa xẩu » của người Tàu.

Bên người chiếc áo hàng trắng ấy, còn có thêm 1 chiếc áo choàng mầu đen có thêm chỉ kim tuyến vàng lóng lánh nếu là nhà giàu, còn nghèo thì áo đen có sực vàng dệt trong vải. Chiếc áo choàng này giống hệt như áo của những người ra làm trò áo thuật trên xác ký ảo.

Ngang lưng quần chàng rể lại còn đeo một sợi giây nịt xo bên bằng bạc hay đồ (tùy giàu nghèo) và đặt một đao gươm cán vàng hoặc cán bằng gỗ quí— (đao này gọi là Rencong Atjeh.) Theo tục lệ thì con đao là để giết mọi quỉ bắt vợ cho linh hồn cô dâu.

Trên đầu, công là cái mũ cánh lá mặt. Chàng rể đội cái mũ có vật màu sắc, và ten ở cổ mà sợi dây chuyền vàng, hoặc bạc, rất to, trong chỉ kích lớn... Nhưng bạn nhớ, đừng cười nhé... Tục lệ người ta mà... Con đó sẽ chỉ cho rể đến ở hàng bên trái, còn ở bông bên mặt, chàng rể phải tìm đến đó thêm một xâu chìa khóa bằng vàng hoặc thau, thì tên khóa nhỏ nhắn, Hình ảnh chàng rể thật là ngộ nghĩnh...

Cô cô đầu cũng có lối ăn mặc đặc biệt trong ngày cưới. Cô mặc quần hàng đen có thêu chỉ vàng, có xà vòng bên người quần và mặc một chiếc áo gọi là «Kaia» thật là khác lạ với áo Sơ-mi, nhưng Cô dâu mà lại gài nút chết theo lối nút áo « xa xẩu » của người Tàu.

Áo choàng bằng vải vóc, có thêu chỉ vàng, có sẵn

Từ sân-khấu đến cuộc đời

SÂN KHẤU

Hương Mùa Thu I xuống Miền Tây

Sau khi gặt hái thành công mỹ mãn tại Quận Long Thành suốt 11 suất hát đầu năm (từ mùng 1 đến mùng 6) đoàn lão lượt lên Hớn Môn (giáp 4 điểm, Tuyên dài (Tây Ninh) 4 điểm, Đức Hòa 4 điểm. Kết quả tính chung đều khá quan, nhưng khá hơn hết là 2 khoảng Trảng Dài và Đức Hòa.

Trở lại lần thứ nhì tại Gò Vấp, điểm 3 điểm từ 19 đến 21-2 chỉ « ăn chưng » với kết quả « ăn chưng 40% so với lần về đầu tiên khai trương rạp. Tìm hiểu nguyên nhân sở dĩ phòng trà lần này thu thấp hơn điểm giá đã xác phi nhiều trong dịp Tết, nên quý độc giả phải giảm bớt chi tiêu cho ngân sách gia đình trở lại được mức bình thường. « Tại sao lần II MT đến khai trương rạp, thì cả các đoàn hát khác nổi tiếp đều đang trình diễn giúp khán giả « ăn thua » cái đã.

Đoàn lão điểm tại Bà Điểm từ đêm 22-2. Và theo chương trình dự định thì sau 4 đêm tại Bà Điểm, đoàn sẽ mở đường xuống miền Tây.

HƯƠNG MÙA THU II vẫn vững vàng, và con đều quanh các vùng duyên hải miền đông và vào vùng bộ ba chỉ hay : Bến Lức, Tổ Bửu và Vân Thường.

Muốn mướn rạp Bà Điểm, hãy đến thương lượng với Tùng Lâm

Kể quả đêm đầu của Hương mùa Thu tại Bà Điểm, khán giả nghẹt rạp, đầu giá vé chương trình 1 từ 400 lên 600 đồng. Tình hình an ninh tại đây khá quan lắm. Hương vị quý Tết mùa xuân đang bao phủ khắp quanh chợ, nên các « cuộc vui đó đem » vẫn thấy con đi lấy trên đường phố, và họ vẫn gần bên rạp hát.

— Riêng về rạp hát, thì thấy trên các bảng quảng cáo treng tài cho việc đàn cảnh, nhưng tại chính phòng thì giá không đủ, đoàn hát phải mướn ghế thêm. Chánh quyền địa phương có ta ứng hộ các buổi hát trong vấn đề an ninh.

Nghệ sĩ Tùng Lâm cho biết, rạp hát Bà Điểm là nơi người chị hà ông, nay vừa sửa chữa xong xuôi lần hư hao dịp Tết Mậu Thân, sẵn sàng để đón các đoàn hát muốn đến diễn. Vậy chăng Tùng Lâm thu muốn mướn rạp ấy khiến lão Bà Điểm mà cự đến gặp Tùng Lâm tại nhà ở đường Trần văn Thách (rạp Kinh Đô (kế chợ Tân Định). Đến đây hỏi nghệ sĩ Tùng Lâm thì ai cũng biết, nhưng là... trẻ em.

Tùng Lâm hứa sẽ tiếp chuyện với quý cô chủ các đoàn hát. Vì người chủ chỉ rạp đã giao cho anh cái quyền ấy...

« Chiến lược gia » D.L.H... bạc đầu vì chuyện đoàn hát đi Tây

Nhiều người trong giới Cải lương đã xếp cho Hựu I « Chiến lược gia » hay « Không Minh »... của đoàn hát Dạ Lý Hương, Ông Hựu với DLH cũng như chức vụ của ông Phạm thế Minh đối với đoàn Kim Chung vậy.

Nhưng vai trò Hựu, lưu lưu đi đặt phát ngôn, cần nhận và trăm sinh để giải quyết nhiều ấy « kẹt » của đoàn hát.

« DLH ngày nhiều là hiệu nay, người ta trong thấy mái tóc của ông Hựu nên bàn vào đây mong gặp lấy đã... mới tìm lưu. Sinh, và gần phố cả ở nhóc quên lưu. Gặp ông đoàn 22.2 trước rạp Quốc Tế, cuộng tôi hỏi.

— Chúng nào đoàn hát đi Tây ? nhà tiên đoạ ?

— Đi Tây... sinh là ?

Trời đất, « chiến lược gia » của DLH mà đáp như vậy là công cuộc chuẩn bị Tây đã kể như « Tây » luôn rồi. Nhưng, kể đó, ông Hựu nói rõ hơn :

— Thật ra thì chưa biết... gặp trên người gì gọc chốt không ? Chỉ biện giờ, nhìn thấy trên cuốc sẽ bông trong cuộc vui chiến trận tại Lào, nghỉ đến sự « bịt kín » giữa VN và Đông trong vai đã người gọc... với « ngọc chương trình. Tuy Dạ Lý của đoàn DLH có phế bị bỏ gần hết !

Chỉ lên cai đoàn bạc trắng của ông và các đã qua đã chưa hơn ông Hựu vậy.

— Nhưn cái đau của nó gần phút ít và bạc trắng quá lẹ, một phần cũng do vấn đề đi Tây của đoàn ! Đi được hay không chưa có ai đã chắm quyền quyết định duy khoan. Đề mình nhàm vào cái kế hoạch dự định mà tiếu hành, như lưu chọn những nhà đã tập lại lần thuần thuộc, hơn vậy ở kịp được đâu... Con không đi thì thôi, chương trình cho đoàn lưu đến... Ở Hựu kẹt lượn : Chẳng chế ai ra mà đây mất cho nó đi Tây sao ?

Và Như Mai-Kim Hoàng không còn hy vọng đi Tây

Nói đến chuyến đi Tây, ông cũng chưa tiếp NHƯ MAI KIM HOÀNG mặc dù đã kỳ gặp kết quả Nhà Hoàng ở Phú sang trình diễn sang hoa sau đi Pháp, nhưng cô vẫn mất thời gian được cùng chức bà Bà Hoàng Tuy và Nàng ngày...

Không đi Tây lần thứ nhì, lần thứ khó với Radio và Tivi. Đã là cuộc hoạt của Như Mai Kim Hoàng ngày... Ở nghệ sĩ Bạch KIM NM cấp cho Trần văn Tuyên... Nhưng cô vẫn chưa... Nhưng Như Mai Kim Hoàng vẫn... Đến nay cô chắc chắn có hướng về nghề ca. Mà nghề ca ngày nay...

ĐIỆN-ẢNH

Các rạp Đô thành phụ thu vé hát trên 5 triệu đ. giúp nạn lụt

Cũng bắt nguồn từ Đô thành, mới đây ngày 20-2-1971 đã xảy ra... Ngày 20-2-1971 đã... Tiếp theo... Ngày 20-2-1971 đã... Ngày 20-2-1971 đã... Ngày 20-2-1971 đã

Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chấn Đăng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

TINH HOA NỘI VIỆT

CHÍ-SĨ TRÊN ĐƯỜNG DUY TÂN CỨU QUỐC

của NGUYỄN-BÁ-THẾ

(TIẾP THEO)

XXXIII

Đỗ Chân Thiết

một trong những nhà nho cách mạng rất giỏi kinh tài, chủ trương bạo động bị thực dân giết hai ở Lạng Sơn

Một gia đình, ba cha con đều đến nợ nước trước bạo lực của kẻ xâm lăng, muốn thước quốc dân không thể không nghiêng mình tưởng niệm, lịch sử ghi nét trí ân sâu đậm.

XXXIV

Nguyễn Tùng Hương

Người đã hỏi lên «Yêu nước tội gì ?» trong đói của đôi khi sắp bị xử bắn ở Hà nội năm 1916 hai anh em được xưng tụng là Đại Phương và Tiểu Phương

Tích cực hoạt động bên cạnh Đỗ Chân Thiết, có Nguyễn Tùng Hương. Đã biết qua cuộc đời họ Đỗ, chúng ta phải tưởng nhớ ngay đến Nguyễn Tùng Hương, người đã hi sinh triệt để cho tổ quốc, đã sát máu bạo động để đòi lại chủ quyền đất nước và nên nợ nước trước hoàng sông của thực dân.

Nguyễn Tùng Hương, người làng Phương Khê, tỉnh Sơn tây. Thân phụ ông là một vị tổ tài có lòng yêu nước, nên rất khéo trường dưỡng tâm thần ông trong đường hướng phục vụ tổ quốc, công bào. Rất có hiếu, ông nghe lời cha, rằng học hành cho tinh thôi ý, nhưng không thích lối văn khoa cử, cùng không ưng thì một lần nào.

Tính thích ăng điềm đạm, nhưng rất cương nghị. Thuở xuân xanh, ông bộc lộ tâm tư qua đôi câu cối đán ở cửa ngõ trong ngày Tết :

« Thực hoạch ngã tâm hoa sắc hảo
« Sĩ cường nhân y phúc thinh oanh

Nghĩa :

Tính thân tươi trẻ mầu hoa đẹp
Ý chí tung hoành tiếng phảo vang

Đã sẵn tính thân tươi trẻ, ý chí tung hoành, nên ông không thể dửng ở vòng ngoài khi mà bầu hết sỉ phu có tâm huyết đều dồng lên phụng sự đân tộc, phất cờ phò chúa Đông du cứu quốc, Duy tân cứu quốc, Nuôi chí lớn, ông lấy Tô quốc làm vợ như Mazzini.

Bao nhiêu người thân khuyên bảo rồi ép buộc ông hãy lập gia đình, ông vẫn cương quyết không vương vào cảnh thế thường tử phược, mà trốn đi ở chùa. Thầy thế không ai cường ý ông nữa và từ đó ông chuyên lo quốc sự. Ông đảm nhận một phần trách nhiệm trong ban giáo huấn ở Đông kinh nghĩa thục, và làm liên lạc viên cho phái Đông du. Tuy nhiên sự liên lụy đến cha già, mẹ dầu ông hoạt động lén lút, sau Nghĩa thục bị đóng cửa và thân phụ ông đã mất, ông đến thăm tranh đấu quyết liệt hơn

Tân đồng kể hoạch khuếch trương thương nghiệp do các đồng chí cổ xướng, ông cũng dùng chủ trương một xí nghiệp kỉ lình thì cho công cuộc cứu quốc. Giây giờ, cụ Đỗ Chân Thiết mở hiệu buôn « Đông lợi tế » ở phố Mã mây và hiệu thuốc Bắc Tuy phương ở gần ga Hàng Cỏ. Cụ Hoàng Tăng Bí mở hiệu Đông thanh xương ở Hàng Gai. Cụ Nguyễn Quyền lập tiệm Hồng tân hưng ở Hàng Bồ. Cụ Nguyễn Trác mở một thương cuộc ở Việt Trì, cật tên là Sơn Thọ (tức Sơn tây và Phú thọ ghép, lại) Trong Nam thì cụ Trần Chánh Chiêu tức Gilbert Chiêu tập Khác sạn « Minh tân » ở Sài-gòn, dồng thời cụ Nguyễn An Khương sáng lập « Chiêu nam lâu ».

Nguyễn Tùng Hương cũng dùng ra mở hiệu « Phúc lợi tế » ở tỉnh Phúc yên. Sau đó, ông lại xuống Hưng Yên mở hiệu « Hưng lợi tế ». Người em của ông là Phương Sơn cũng hoạt động rất tiết bên cạnh cụ Đỗ Chân Thiết. Vì anh em ông quê ở Phương Khê (Sơn tây), nên anh em công chí gọi ông là Đại Phương, và gọi Phương Sơn là Tiểu Phương.

Khoảng năm tân hợi 1911, cụ Đỗ chân Thiết sang Trung Hoa. Chẳng bao lâu, Nguyễn tùng Hương cũng sang bên ấy, theo cụ Cao Nam. Trong giai đoạn này, ông hoạt động mạnh mẽ, thâm tâm chấp nhận giải phóng phương án nếu tranh đấu mới mong đánh đổ được cường quyền bạo lực.

Đến năm 1913, sau khi cụ Đỗ Chân Thiết bị bắt giết ở Lạng Sơn (chúng tôi đã trình bày ở các số trước), Nguyễn Tùng Hương càng cam hạn, phấn uất.

(Còn tiếp)

THẾ THIỆN KHẢO LUẬN — NGUYỄN TỬ QUANG

HÀNH ĐẠO

XXV.— TỔ CHỨC CƯỚP - SINH THẦN CƯƠNG - BỊ ĐẠI LỘ! - CHUỘT NGÀY - BẠCH THẦNG THÀNH - CHUỘT ĐÊM - ! — THÊM MỘT NHÂN VẬT CHÁNH - CẬP-THỜI-VÔ-TÔNG GIANG XUẤT HIỆN.. KỊP THỜI

(Tiếp theo)

Người sợ lặng thinh, lui xuống nhà sau, rồi bảy thì cả rau quả, bắn nặng r-ou mới em chàng ăn uống. Thanh ngài chẳng tay lên trán, mặt cách giận. Vợ Hà Đào thấy thế, qi khuyên :

— *Chồ bớt phiền. Anh chú vẫn có tính gắt gỏng như thế. Nhưng mấy ngày gần đây, có việc quan hết sức hệ trọng, anh hu đường rất có trí.*

Hà Thanh bìu môi :

— *Anh ấy tức nguyên chẳng phê phôn rượu chè. Bằng lặc kiếm được đồi đồn, nên phải sự thăng em này bàn rất, muốn kiếm cô dưới đi.*

— *Chu đáng nói thế không nên. Anh chị đương buồn rầu, chết được kia. Chỉ không hãy trên mặt anh chu đây sao ?*

Thầy gì ?

— *Quan lớn rầu lo, thích chứ vào một anh chú, hàm he sẽ bắt đầy đi chẳng biết ngày nào ? Chú có cách gì cứu anh chu hay không ?*

Hà Thanh ngạc nhiên :

— *Anh ấy có làm gì nên tội đâu ?*

— *Cũng vì cái việc ấy bắt bạn cướp ở đất Đất Đỏ đây ! Người hi đầu liên thuật có mặt việc chu em chồng nghe.*

Hà Thanh lại hỏi :

— *Cô ở nhà được hỉ nh dụng bọn cướp thế nào không ?*

— *Chu đâm đó say mê quên ngày thế ? Tôi vừa nói với chu rằng : cô ở tên đó do chọn cướp mà !*

Hà Thanh nghe qua, đôi mắt bỗng sáng lên, rồi lại cười hà hà, nói lung :

— *Thế ư ! chị ? Đã biết rồi bọn lại tào, thì anh còn buồn nỗi gì ! Sao không sai người tính tế đi lùng mà tóm lấy cô chung ?*

— *Nói như chu thì dễ quá đi mất rồi. Nhưng bắt nào có được !*

Hà Thanh lại mỉm cười, đắc ý :

— *Chị ơi ! Việc gì mà phải lo ! Anh ấy thường ngày thiếu gì bọn hầu rượu thì lại đang ế hẻ, mọi hai sống chết cơ nhau. Chỉ anh ấy có thêm hỏi đến chàng em rượu hư hỏng nầy đâu. Hễ mà nay hưu sự lại không ai bắt giam trọng cướp cho anh ấy cả. Hừ. Nếu ngày thường, thằng em hư nầy thỉnh thoảng được anh ấy thì cho chén rượu, thì ngày nay may ở nó có thể liệu cho tụi cướp cạn nợ một chen !*

Vợ Hà Đào ngẫm qua, cũng vỗ lấy hỏi dồn :

— *Chú ơi ! Tế ra chu có biết phong thanh mấy bọn cướp thế ư ?*

— *Cứ đợi ở em anh ấy có thật ngày khốn, không ai cứu nổi, bay giờ mấy ra em có ích gì giúp chung !*

Nói rồi, đứng dậy toan đi.

Vợ Hà Đào vội nhỉ rại, mời uống nửa chén nữa. Đoạn chỉ ta hoa rồi chạy lên nhà trên, bảo chồng :

— *Mình, mình ! Có tin chú Thế thanh sẽ giúp mình được việc đây !*

(Còn tiếp)

Một tài liệu Quốc-Sĩ độc đáo

BẢN ÁN VIỆT-GIAN

(Hay là HỒ-SƠ ĐẾ QUỐC TÀN BẠO)

NHẤT-TÂM thuật bình

AI MUỐN CHÉP CÔNG, TA CHÉP OAN !
CÔNG RIÊNG AI BÒ, OÁN TA CHUNG !

(Thơ nôm cổ)

(Tiếp theo)

Vương liền cảnh bày cho nhà vua thấy biết phải tức khắc tung quân phát động cuộc phản công ở các mặt trận và các yếu điểm toàn quốc. Mà trước hết phải đốt một ngọn pháo tiên chỉnh và khích lệ là sai các đại tướng chặn đánh đám giặc đương mưu liên kết và tập hợp.

Chiêu Văn vương Trần Nhật Duật, được cử làm tướng thủ hoà Hoài văn hầu Trần Quốc Toản làm phó tướng cùng tướng quân Nguyễn Khoái đem năm vạn quân ra đi gặp ra đón đánh bọn Toa Đô tại Tây Kết cách xa đông nam Thăng long trên 130 dặm, ở tả ngạn sông Hồng về phía Khoái châu tỉnh Hưng yên.

Còn riêng Trần Nhật Duật thì phục binh chờ giặc nơi bến Hàm tử, xuôi dòng sông Nhị cách đông nam Thăng long độ 100 dặm ở về tả ngạn thuộc huyện Đông an, cùng về tỉnh Hưng yên, lại cũng cho quân mai phục ở nhiều địa điểm tại Thái bình. Hai đường để theo đôi và chặn cánh các toán quân Nguyên đã bố trí bao nam sông để tìm cách đổ bộ phía bắc. (Có sách nói thêm hưng tướng Trần Quang Khải, e là sai !)

Cốt quân vội tại, hoà hiệu một phần nào tình cảnh khốn đốn quân địch, vừa mới mệt, vừa cạn lương, vừa em dầu hiểu do sơn lam chướng khí ở vùng xiêm nhiệt tà. Cho nên một khi có tiếng trống lịnh xuất binh, giục tiến là họ cảnh vẻ cùng hả giải.

Trong hàng ngũ quân ta lúc ấy lại có một cựu tướng nhà Tống đã mang một số quân vượt biên giới theo ta từ lâu, bây giờ cũng xin tòng chinh. Họ ăn mặc và nói cung tên y theo kiểu quân Tống thuở xưa kia làm cho quân Nguyên cũng phải sinh nghi lợi vào một giác mơ tự tưởng cầu nhà Tống cả cảnh tan cương để quốc Mông cổ và cả khỏi phục chủ quyền ở trung hoa nên sai quân tòng sang bộ trợ nhà Tống cả cảnh tiêu thù.

Giặc đám ra hoảng sợ, toan bỏ chạy lui song tướng Nguyên bộ binh tham tới say phủ Triệu Trung, Nguyên Khoái từ Tây Kết lên vả, ở ngoài cách vô, Còn Triệu Trung ở giữa, cố nỗ lực hô hiệu đánh tung ta ồ ạt.

Hay tin, Trần Quốc Toản cũng thừ giục các chiến tỉ uyển tướng tới, và tên chém giết tự tung ngũ hoành Bắt thệ khua ran rần, loang loáng ánh khắp một sông và trên bờ.

Nao nùng quá, bọn toa Đô thất thế chạy xuống mạ xuôi về phía Tây kết.

Song chúng lại nghe tin Chiêu Văn Vương ta đương đem thêm một đội thuyền tiếp rập tốc đến chặn hậu đường về của chúng 3 tướng Nguyên Toa Đô, Ô Mã Nhi, Phường Ngôi Ngại (Đài?) vàng thêm bối rối không biết phải xây trở thế nào chỉ còn có một nước cố liều chết mà chọc cho phủ một cửa sanh lộ mới là thác ra được một lối thoát.

Bọn Toa Đô phải mang tàn binh chuôn đi ra tới đồng tam nơi cửa bể Thiên trường. Quân Trần chưa vội đuổi theo, vì sợ mắc kế trá hàn.

Tuy nhiên, như vậy là quân ta cũng đã đại thắng vơi TRẦN HẠM TỬ QUAN nầy. Một trận đầu trong cuộc phản công nổ một ngòi phát phán khởi lòng quân ta để mở màn các trận phụ hủ quyết hệt và liên tục.

Vào đầu Xuân năm Ất dậu (1285) quân Nguyên đã tiến sâu vào đất Việt. Hơi lạnh tuy còn, song chỉ thâm vơi ngoài Việt chứ không thâm chi vơi quân giặc gốc ở miền cực bắc ôn đới. Song sương mù từ Thượng đô xuống tới Trung châu đất Việt vẫn làm chậm một phần nào bước của chúng trên con đường xa lạ. Song chúng vẫn không kể ngăn sơ sông. Tuy nhiên, lúc nàng ấm non tươi hòa cũng hơi lạnh đường như mơn trớn chúng nó, nhưng thỉnh thoảng có những trận mưa Xuân lâm tâm do các trận mưa phùn của năm cũ gửi sang (Trong nam có gọi là mưa Tre, mưa Bưi.) Vòm trời mờ mờ cây mây xám kéo thì 3-4 tuần liền, lâm nhu không có ánh mặt trời ngày trong giữa sáng giữa trưa.

Song sự thực ánh sáng phải lọc qua các lần mây, rồi có khi xuyên qua những đám mưu cảng lâm chế yết ot mat di.

Hơi ẩm thấp từ ngoài ngôi, khe rạch bốc lên trộn rất nhuyễn với hơi mưa, hơi sương mà làm cho các thứ cây cối hoa mầu Đại Việt sớm sới, mơn mởn, nhưng bao kết quả tốt vẫn lại bị giảm bớt đuổi gió xâm lăng.

Người dân Đại Việt ta sung sướng đón nhận vì sự ích lợi do mà lại ung sung sướng vì thích hợp với tâm thế quen dần dần mưa nắng. Nhưng nam nay không còn sung sướng nữa, họ chỉ đương nôn nao chống giặc. Còn người Mông cổ lại sợ ẩm thấp. Chúng nó rùng mình rồi ốc sợi từ ngày mưa lẫn nắng. Có thể chúng bị rung động, sức khỏe chúng bị lung lay.

(Còn tiếp)

CHUYỆN DÀI CỦA QUỐC NHÀ NAM (S6 368)

HUYẾT LỆ

PHAN CHÂU KIM HUÊ

Lỏ làng nước đụt bụt trong
Trăm năm để một tâm lòng tỏ đây

Anh xích lô có lẽ quen dạp xích lô hơn chạy bộ nên chạy chậm dần và bắt đầu thở hồng hộc, mồ hôi và ra như tắm dưới ánh nắng gay gắt...

Nếu ở sân vận động thì lực sĩ chạy đầu vẫn giữ đều tốc độ đã biết xa lực sĩ sau nhiều rồi nhưng vận động trường bắc các đỉ hợp hội bây không cho phép Lin Tchang làm như vậy vì nếu Lin Tchang không chạy chậm bớt thì Lin Tchang đã đến sát lưng anh xích lô lâu rồi và có thể vô nhẹ vào ót anh ta để báo tin rằng mình... chấp anh ta một vòng rượt bắt đã...

lấy cặp tình

— Gì vậy ? Gì vậy ?

Một bóng người nhảy vào, xuống trung bình tấn cần sức xông đến của anh xích lô đang ào ào tự nước tràn lan sau khi phá vỡ một khúc đê.

Anh xích lô đụng vào mình bóng đen vì anh xích lô không... thắng bộ giò lại kịp. Tuy bị đụng mạnh nhưng bóng đen vẫn vững như nổi đá... và anh xích lô bị chấn động vì sự va chạm ấy tưởng mình đụng vào... gốc cao, lẽo cao cứng lại nhẩy... rồi như chợt nhớ mình có thể sẩn trong người một con dao nhỏ phòng khi gặp bọn lưu manh ấy đến, có thể đối địch lại chúng liền rút ra và khoa dao nhào tới đâm mạnh vào ngực kẻ vừa thiệp... Người đứng coi giương to mắt hình hoàng nhìn tin chắc mấu sẽ không trách khỏi chan hòa mặt ...trường...

Bọn lưu manh có lẽ càng ngày càng đói dài người ra nên chúng gửi được tiền ai, được bao nhiêu đều không ngăn ngại chi cả. Chúng giựt tiền từ chỉ bằng tác xọn, qua anh đạp xe ba bánh đến anh xích lô và sẩn sàng đi dao gươm, dao bầm vào bất cứ ai có dòi lẹ lẹ gắp phải khỏe gần biết cái bốp ấy có được mấy chục hay mấy trăm, mấy ngàn đồng.

Nhác lại Vinh Bằng...

Sáng nay cũng như từ mấy hôm rồi, từ khi Bích Ngọc đi bắt cóc, sáng sớm đều ghé nhà thương thăm Vinh Phước, Bạch Lan, rồi ra lại hàng xuất nhập cảng Đại Lực xem có giấy tờ chi quan trọng cần hỏi Vinh Bằng phải làm ngay và chỉ có Vinh Bằng mới làm được không rõ tờ về Chợ Lớn để tiếp tục công việc thay thế cho Bích Ngọc.

Sáng nay Bạch Lan cả khá nhiều lắm, vết chấy phồng không còn hành đau như nhiều nữa, Bạch Lan nhớ Vinh Bằng tu hôm Bạch Lan bị bắt cóc đều nay quả bận rộn tìm kiếm chẳng, bỏ bê việc thay thuốc bổ tay trắc, liền nhắc giọng an ủi :

— Ông nên sang bên Bình Đông thay thuốc bổ tay. Dầu bận rộn cách mấy đông cũng phải nhớt thì giờ để lo cho bệnh đông, chớ ông lúc thì bỏ tay, lúc không, biết đến bao giờ tay ông mới hết. Mùa nay tạnh nhiều, ông bị cao nhứt nhiều...

Vinh Bằng ngắt lời :

— Tôi lo tìm tung tích cô Bích Ngọc tôi có thể giờ đâu để lo một chuyện không quan trọng mà là chuyện bỏ tay sưng trặc. Để tìm được cô Bích Ngọc rồi bỏ tay tiếp cũng không muộn.

Bạch Lan nhìn dáng nhìn Vinh Bằng, nàng không ngờ một người « xa lạ » lại lo lắng cho chiều nàng thế kia. Bạch Lan nghĩ là một cách nói cho Vinh Bằng chịu mà đi thay thuốc bổ tay vì nàng thương Vinh Bằng nhiều đã đã nàng đem bao nhiêu lo lắng gom vào Vinh Bằng. Tình thương của nàng đối với Vinh Bằng trở thành sâu đậm kỳ diệu hơn hẳn tình thương của nàng đối với bất cứ ai trên cõi phù thế nầy.

Bạch Lan nói :

— Tôi nghĩ bên Bình Đông sầm uất, có thể bọn gian đem Bích Ngọc sang bên ấy giấm nhốt. Ông nên qua Bình Đông vừa thay thuốc bổ tay, vừa đò xét xem sao. Ông đi bỏ tay và với cái tay bổ ấy, ông có cái cớ để không làm cho bọn gian nghi ngờ.

Vinh Bằng thấy Bạch Lan nói rất có lý vì đã từng sang Bình Đông. Vinh Bằng thấy vững nhẩy nhà cửa rất phức tạp, ngoài ở không ra ngoài ở nội ở không ra nội ở, khu phố buôn bán không ra buôn bán, khu phố trú dân, có thể bọn gian đem Bích Ngọc sang bên ấy giấu, nên gật đầu :

— Cô nói có lý lắm. Tôi sẽ sang bên ấy xem thế nào. Biết đâu tốt thì có gặp được Bích Ngọc.

Bạch Lan đưa tay nắm lấy bàn tay Vinh Bằng, dặn dò như người vợ trao lòng yêu chồng :

— Nhưng khi qua đó thì trước nhứt đăng ghé vào nhà ông thầy bổ tay nhờ thầy thuốc cả, rồi sau đó sẽ tìm kiếm, đò xét tung tích Bích Ngọc nha ông. Ông không thay thuốc bổ tay, tôi buồn ông lắm đó.

Vinh Bằng nói nhanh :

— Tôi sẽ ghé nhà ông thầy bổ tay khi vừa đến bên ấy. Bây giờ cô tôi lại hãng Đại Lực xem có giấy tờ chi cần làm không, rồi tôi qua bên ấy cho sớm.

Bạch Lan muốn Vinh Bằng thay thuốc bổ tay càng sớm càng hay nên không cầm giữ.

— Ông nên đi sớm là hơn. Từ đây sang bên ấy xa, ông đi trưa, qua bên đó hết ngày hết giờ, rồi ông thầy bổ tay có ai rước cũ thì ông lại bẻ ông.

Vinh Bằng gần hãng Đại Lực chưa tới tám giờ, vào mở học tủ xem có giấy tờ chi người thợ kỹ vàn phòng cần vào mà như lời Vinh Bằng cần nhắn Vinh Bằng thấy không có giấy tờ chi cần chính mình giải quyết, liền viết giấy để lại cho người phụ tá ra gần xe đi Bình Đông.

Đến nhà thầy bổ tay, Vinh Bằng chợt nhớ đến giọng tung kinh quen thuộc của một sư nữ nào có vẻ mỗi trưa. Hôm nay đến sáng nên bên kia chùa không vang lên cầu kinh, tiếng kệ nào cả.

Bà tay xong, Vinh Bằng chào ông thầy bổ tay ra về. Ra công. Vinh Bằng nhìn sang vườn hoa trước sân chùa, thấy một sư nữ đang tưới hoa.

Vinh Bằng nhớ ông thầy bổ tay vừa cho biết sư nữ ấy con rể và cháu làm nên tổ mà cũng lại nhân. Tự chủ Vinh Bằng đưng gần nơi sư nữ đang tưới hoa chỉ cách nhau một hàng rào sơ sài với mấy giây tốc uốn những hờ không nên mười thước.

Sư nữ có lẽ vốn quen không chú ý đến người bên ngoài khuôn viên nhà chùa qua lại nếu vẫn cúi xuống lo tưới hoa, lo bắt sâu, không ngước mặt nhìn Vinh Bằng đang đứng bên nào.

Vinh Bằng càng nhìn sư nữ, mặt càng lộ vẻ ngạc nhiên đến cùng cực.

Vinh Bằng lão đảo bước đi, lẩm nhẩm :

— Trời ơi ! Thật không ngờ ! Thật không ngờ ! Nó trở về đây tu sao ? Nó tu từ lúc nào ?

—CÒN TIẾP—

CHUYỆN DÀI XÃ HỘI TÌNH CẢM

phong trần

NGƯỜI VIỆT PHẠM TỪ ANH

— 68 —

Nết mặt Cảnh không khó chịu chút nào, trái lại còn dễ hương là đăng khác. Cảnh đưa tay nở rằm nhưng đôi mắt vẫn chú mục vào Trung. Hình như Cảnh nghe Trung nói bằng ở hai tai :

— Anh định khen tôi ?

— Cũng có phần vậy.

— Cám ơn anh nhưng tôi muốn lập lại câu hỏi là liệu nếu tôi có học và đi thi...

Cảnh cướp lời :

— Mọa hiểu tôa rồi. Moa nói hết nầy đó. Người làm mê và nhiều nghị lực như tôa có thể dễ dàng làm như ý moa nhắc lại là nếu cần có may mắn. Tôa đừng quên mình bỏ chữ nghĩa sầu bấy năm dài rồi...

Trung biết mình bỏ chữ nghĩa bấy năm rồi. Chàng nhớ mình đã gặt đầu thay cầu tự lời cho Cảnh. Trung lại cúi kỉ hài toán lần nữa. Đúng là bài nầy. Trung cố nhớ lại bài mình đã đọc trong sách, chỉ khác vài chi tiết, vài con số. Như vậy có nghĩa là Trung chỉ cần làm những con tính mà thôi.

Đồng là số trời run rủi.

Trung cúi xuống tờ giấy nháp.

Đó là may mắn đầu đời. Thử may mắn mà Cảnh đã nói khi Trung ngồi ý bắt đầu lại cuộc đời học sinh của mình. Chỉ cần may mắn. Trung muốn lập lại cảo đó lần nữa. Vừa lập lại vừa vui mừng trong bụng. Thằng nhỏ ngồi kế bên không ngồi ngồ Trung. Thỉnh thoảng chàng thấy nó gạch xóa xoạt trên giấy. Đến giờ thằng bé thật buồn cười mỗi lần Trung ngửng viết. Hình như nó biết là Trung đang nhìn nó. Bộ điệu thằng bé đó vẻ « ấp thế » lắm. Nó vừa muốn tỏ ra mình là học trò hào hiệp, nghĩa là viết rồi để sang một bên cho Trung coi theo như lời nó có hứa hôi nãy; nó lại vừa muốn che giấu những đồng chữ vừa nặn ốc viết ra, nghĩa là thừa mãn lan tình ích kỷ trong người.

Trung cười thầm : hoạ chăng mình sẽ cần nó bài sau. Nói là bài sau nhưng thật ra là bài đầu bởi Trung nhìn thấy ái trẻ mình phiền đưới và chăng vội và làm ngay nầy.

Và hai cây cối bài toán thứ nhì dung là công của thằng nhỏ thật Trung vừa chép, vừa thính thoảng giấy tờ giấy chàng thằng bé vô tình một cách cố ý, gạt chống lên bài viết của nó.

Bé cật đầu cố an chết lên bàn nói :

— Lẽ ra tôi làm đến nửa tờ hôm qua nhưng tôi rồ ý đọi cậu có kết quả.

Trung hỏi :

— Chị quên gì cách nên kiểu đó có ngày bán lúa giống. Chị tính hết tôi rồi là chị giấu luôn đến nay hả ?

Bé cấp nhanh :

— Tôi không giấu vậy nhưng cậu cũng thấy cậu đậu rồi mình ăn nhậu ngon hơn chớ.

— Vui hơn thôi. Trung tiếp lại Bé.

Tôi có cám ơnđng ngày tự cầu là lần nầy thế nào cậu cũng đậu.

— Chị nói như thầy bói.

Bé cầm lấy cây quạt để trên đầu gạc mão giẻ quạt mấy cái vô bếp. Lò than hồng lên một mẩu hồng. Trung ngẩng thấy mấy con tiêm lớn đo ứng nằm cong queo trong song. Mầu cỏ của tiêm thì vẫn màu ô của gạch chảy ra long lanh mắt. Bé cura tay lên phẩy mấy cái trước ngực : sức nóng làm mỗ hôi trên trán, hơ rịn ngay.

Trung gật nghiệp :

— Lửa hừng hực như vậy mà còn quạt chi nữa chị.

Bé gạo Trung xuýt xoa :

— Cậu mà biết gì. Hồi nãy nó cứ lên khói um. Mình quạt mấy cái mới cứ dơ.

Trung cãi :

— Hồi nãy kệ nó chớ. Bây giờ lửa đỏ rồi.

Bé quảng cái quạt lên đầu cái gạc mão giẻ :

— Thì nãy giờ tôi có quạt nữa đâu.

Trung vừa cởi bớt một nút áo vừa đứng dậy.

— Nói vậy chớ chị muốn quạt thì cứ quạt. Cảng quạt tóm nó càng mất lại càng lâu chín hơn. Chị không nghe chớ mấy con tôm nó nằm cong queo ốm nhau cười trong song kia.

Bé ngửng đầu nạt đùa :

— Thôi rạn lên nhà trước đuổi giùm rưồi trên bàn thờ thím đi rồi đợi chết chế vê.

Trung nói lớn :

— Chị đuổi thì tôi đi.

Trung bước tới sân nước. Chàng quay lại cười. Bé ngó thấy la :

— Đi đi, ở đó nói bá lấp hoài.

— Chị nói chút nữa tôi lấy xe đi luôn cho chị ăn hết cơm bấy giờ.

Bé ném hai tay :

— Cám ơn. Cứ đi đi thử coi có ế không.

Trung cười thành tiếng. Chàng nói vọng vô :

— Nếu vậy chớ tôi đâu có dại. Năm khi mười họa mới được ăn một bữa kiểu nầy. Họa có điều mới bỏ đi.

— Cậu hơi sự tăng bữa nay.

Trung cũ ngang bàn thờ mẹ. Tiếng Bé nghe rất nhỏ phía sau. Chàng nghe nhưng không rõ Bé nói gì.

May đã đỡ ăn đã được Bé đặt cần thận bên hai đĩa trái cây trên bàn thờ bà ba. Hình như Bé ăn vần cơm nóng. Trung nhìn thấy vài con ruồi ba, lớn vớn bên cạnh mà không con nào dám đau xuống đĩa đồ ăn. Trung quơ tiêu đốt hai cây nhang. Chàng gài lại nút áo rồi đứng ngay ngắn trước bà thờ mẹ. Nhang bốc khói cây mắt Trung.

— Con không viết được nếu không có mẹ. Người ta có thể lòng tin nhưng con tin mẹ đã ở với con suốt thời gian con ngồi trong phòng thi. Những may mắn con nhận được phải chăng do mẹ mang lại. Con mong mẹ sẽ suốt đời phù hộ con. Cuộc tổng con giờ đây chắc sẽ khó khăn hơn trước nhiều. Con cần một niềm tin. Con cần có mẹ.

Trung kẹp hai cây nhang giữa hai tay. Chàng lạy trước khuôn hình mẹ rồi nhón chân cắm nhang vô bình. Khuôn mặt bà ba mở nhạt sau lớp khói. Trung bước tới gần mốc đo. Chàng thọc tay vô túi mốc một điếu thuốc trong tay ra đứng đựa sửa sổ.

— Vậy rồi cũng xong. Nhưng liệu có xong luôn những lần sau không ? May mắn có thể tới với mình hoài hay đến tay một lần rồi mất hút. Người ta nói cơ hội không tới hai lần. Mình nhớn được nó lần nầy nhưng biết đâu mình sẽ chẳng còn cơ hội nào nữa hết. Cuộc đời thật ra chỉ mới bắt đầu từ lúc tả... Đoạn đầu những gian nan mới đầy. Trung nghĩ vậy.

Chàng bước xéo qua ngách cửa ra ngoài hàng rào. Trung muốn đứng đó đợi ba chàng và Cảnh. Cảnh là người khách duy nhất Trung mời tới nhà ăn cơm bữa nay. Bữa cơm Bé làm cái đứa em vừa thì đậu.

Trung cười nghĩ tới những lời hứa các bậc cha mẹ đối với dân con.

— Con tân đường nhứt kỳ nầy rồi mà thường cho *.

Trung tưởng như mình con nhỏ dại lần khi ngồi thấy Bé đợn một bữa ăn thật thịnh soạn. Làm như Bé muốn thưởng mình. Trung ra chàng không ngờ Bé có ý nghĩa đó.

Sáng hôm qua Trung đã mất cả buổi chớ nghe kết quả Chàng ve nhà cùng bữa cơm trưa. Khuôn mặt hớn hở của Trung không dấu được ông ba :

— Sao con ?, ông ba hỏi sau cái cười nửa miệng

(CÒN TIẾP)

THIÊN HẠ ĐỒN

— RẰNG, chẳng biết khi mà đã « thấy vô » đàn chẳng cũ thì cần MỚI nhìn các đồng DỄ phe ta m. Tức đâu, bằng có nhạc cụ 2 DÂN cỏ đơn vị đánh trống thổi kèn, mà đồng bào đến nghe nốt đó, bị lấy chay đã giàn thì các thằng miêng nhỏ nhẻ.

— RẰNG, bắc đồng bỗng vọng là tình thế bắc bước sẽ có hoà bình đầu đó đã kéo dài, cuộc đời, nhưng để chỉ là tình chính nhân hưởng thụ trên nhà bỗng khác mà đồng bào vẫn tri nhận định không chấp nhận cũng như không đồng là phóng đưa những kẻ phải bỏ đi đi ra ngoài. Quốc hội lên cầu. « SORTEZ LES SORTANTS » Tây ơn nhau vậy